

Mussolini lähtee

Ulkomaalainen lehdistö on monasti todennut marsalkka Badoglio'n poliittisten katsantokantojen jyrkästi eroavan Mussolinin politiikasta.

Italialainen „Stampa“-lehti kertoo, että viime aikoina on Italian fascistipuolueesta erotettu paljon jäseniä, jotka „väärästä häpeän tunteesta“ ovat lakanneet pitämästä fascistimerkkejä. Comossa fascistiset vallanpitäjät määräsivät pidettäväksi suuren paraatin, johon erikoisesti velvoitettiin kaikki fascistipuolueen jäsenet tulemaan fascistimerkkeineen. Ne, jotka eivät saapuneet paraatiin, erotettiin puolueesta. „Corriere della Sera“ ja muut lehdet korostavat „tappiomielialojen“ suurta lisääntymistä ja „lujuuden puutetta“ fascistien keskuudessa.

Italian fascistijoukkio tuntee

loppunsa lähestyvän liittoutu-
neiden joukkojen tunkeutuessa
yhä syvemmälle Italian alueelle.
Sen vuoksi yhä useammista
mustapaidoista alkaa sotakiikko
karista pois ja he alkavat pei-
tellä mustaa menneisyyttään. Se
on uusi todiste Hitler-Saksan
tärkeimmän liittolaisen, fascis-
tisen Italian lähestyvistä kata-
strooifista.

Englantilainen „Daily Telegraph and Morning Post” kertoo, että useissa Italian kaupungeissa on ollut mielenosoituksia fascistista valtakomentoa ja sotaa vastaan.

Kaikkien Suomen armeijan sotamiesten
ja upseerien huomioon

Etuoikeutetussa asemassa ovat ne suomalaiset sotamiehet ja upseerit, jotka vapaaehtoisesti antautuvat sotavangeiksi. Punaisen armeijan päällystön antamien ohjeiden mukaisesti heille myönnetään:

1. Lisätyt ruoka-annokset.
2. Majoitus erikoisleireillä, jotka sijaitsevat suotuisissa ilmastosuhteissa.
3. Etuoikeus ammatinmukaisen työn valinnassa.
4. Etuoikeus kirjeiden lähettämisessä omaisilleen Suomeen.
5. Kotiinpaluu ensi vuorossa Suomeen tahi johonkin muuhun maahan, johon sotavanki haluaa, heti sodan jälkeen.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
elokuun 1 pnä

Neuvostoliiton sotavankileirillä N:o 158

Saksalaisten kesä- hyökkäys on men- nyt myttyyn

Ollisi luullut, että saksalaisten
Stalingradin luona kärstmä ve-
riinen tappio näytti jokaiselle
suomalaiselle sotilaalle riittävän
havainnollisesti, että sodan ku-
lussa oli tapahtunut täyskäännös
ja että saksalaiset kulkevat tu-
hoaan kohti.

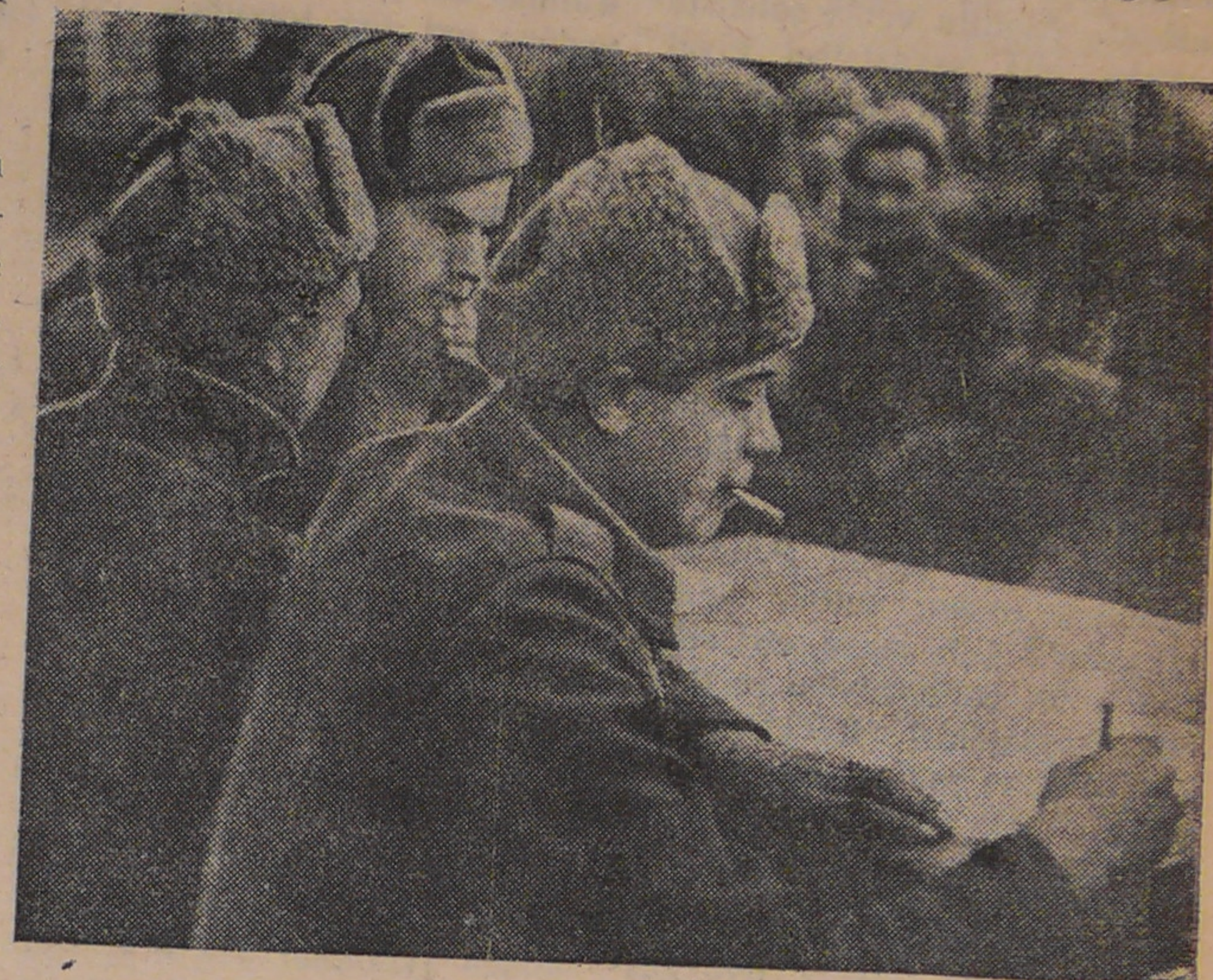
Mutta kuitenkin on Suomen armeijassa, varsinkin suojeluskuntaalaisten keskuudessa, ollut viime aikoihin saakka aika paljon sellaisia yksinkertaisia ihmisiä, jotka ovat kallistaneet korvansa niille hitleriläisille taistajille, että kun kesä tulee, niin saksalaiset muka taas „näytävät“ venäläisille.

Kolmas kerta toden sanoo".
 lin järkeäli Suomen armeijan
 tilaiden valtaosa, toivossa
 istyä jotenkuten korsuissaan,
 mmes jossakin kaukana käytä-
 ratkaisevat taistelut menisi-
 ohi.

mitä he nyt sanovat, kun on
nyt selväksi, että heinäkuun
päivinä alkanut saksalaisten
kasahyökkäys on men-
lopullisesti myttyyn?

...kapealle rinta-
...hkolle suuria jalkaväki- ja
...sariyhdistelmiä, kaikkiaan
...visioonaa, Saksan sotilas-
...luuli voivansa yhdellä
...murtaa neuvostojouk-
...puolustuksen Kurskin
...lla ja tuhota siellä olevat
...sen armeijan joukot.

(Jatkuu 2. siv.)

Suomalaiset sotavangit kirjoittamassa kotiin.

Tilanne Italiassa

VERISIÄ YHTEENOTTOJA MILANOSSA

Milanossa on tapahtunut verisiä yhteenottoja saksalaisten ja italialaisten välillä. Saksalaiset ampuivat väkijoukkoon tykeillä. Puhelinyhteys Milanon ja Sveitsin välillä on katkennut.

Fascisminvastaisia mielenosoituksia

Sen jälkeen kun amerikkalaiset olivat valloittaneet Palermon, tapahtui Roomassa, Venetsiassa, Torinossa, Firenzessä ja Triestissä lukuisia mielenosoituksia. Lakkoaalto vyöryy kautta Italian.

Heti kun kuninkaan ja marsalkka Badoglion vetoamus oli julkaistu, alkoivat monissa pohjois-Italian kaupungeissa suuret fascisminvastaiset mielenosoitukset. Piazza-del-Domon torilla, Milanon tuomiokirkon lähellä, pidettiin saksalaisvastainen mielenosoitus. Torinon kaduille kerääntyi valtavia kansanjoukkoja. Väkijoukosta kuului huutoja: „Me emme halua joutua pommittaviksi Saksan tähden!“ ja „Alas Saksa!“

Saksalaisten ...

(Jatkoa 1. siv.)

joonamotista", jonka saksalaiset muka järjestävät bolsheville Kurskin luona. Mutta tämä, suuriääninen voitonriemu muuttuikin äkkiä surkeaksi viikinäksi. Alettiin vetää sellaista nuottia, että saksalaiset eivät oikeastaan olleet aikoneetkaan hyökätä...

Mitä oli tapahtunut? Oli käynyt niin, että Punainen armeija oli lyönyt takaisin kaikki Saksan armeijain ratvoisat hyökkäykset ja sen jälkeen siirtynyt itse vastahyökkäykseen, lyöden saksalaiset takaisin kauas lähtöasemiensa taakse.

Puhuessaan tämän Punaisen armeijan uuden voiton merkityksestä Stalin sanoo, että siten „on tullut paljastetuksi se taru, että saksalaiset hyökätessään kesällä aina saavuttavat menestystä ja että neuvostojoukkojen on muka pakko perääntyä“.

Punainen armeija on näyttänyt, että se pystyy hyökkäämään ja lyömään saksalaisia sekä talvella että kesällä. Vuoden-

aikoihin katsomatta Hitlerin armeija tulee saamaan selkäsauvan toisensa jälkeen, kunnes se on lopullisesti nujerretty.

Niin, suomalaiset sotilaat! Kolmas kerta toden sanoo. Te tiedätte nyt sen totuuden, että teidän liittolaistenne ja „aseveljienne“ kolmas kesähyökkäys on täydellisesti mennyt myttyyn. Ja samanaikaisesti Punaisen armeijan antamien iskujen kanssa englantilais-amerikkalaiset joukot hakkaavat saksalaisia ja italialaisia Sisiliassa.

Eikö teille nyt ole selvää, että ennen pitkää on myöskin saksimannin „suur-suomalaisten“ rikoskumppaneitten vuoro? Jos te osaatte tehdä oikean johtopäätöksen siitä surullisesta tilanteesta, johon olette joutuneet, niin antautukaa Punaisen armeijan vangeiksi tahi lähtekää pois Hitlerin ja Mannerheimin hävityn sodan rintamalta! Lähtekää omaan maahanne, ennenkuin ukkonen jyrähtää! Jos ette osaa sitä tehdä, niin olette tuhon omat.

PAKINA

HULLUNMYLLY eli Kuka toivoo sodan loppuvan ja kuka ei?

Propaganda-saksimanni Jahveti kuului äskettäin jorahtaneen: „Toivotaan, että tämä hullunmylly pian loppuu“.

Sen varsin valehtelet, manniliinähän se onkin, että saksimanni ei toivo sodan loppuvan. Se kammoaa sodan loppua niin kuin piru jalkapuuta.

Saksimannilla ei tietysti olisi mitään sodan loppumista vastaan, jos se loppuisi niin päin kuin saksimanni toivoo, jos saksimanni saisi pitää rohuamansa maat ja mannut.

Ja miksei Suomenkin saksimanni toivoisi sodan loppua, jos siellä todellakin hämmöttäisi se „Suur-Suomi“, josta Manner-

heimin päiväkirjoissa on aina hoopailtu. Ne talit, joita saksimannille ja saksimannin kaverille, Italian mustamekolle on viime aikoina annettu, ovat tehneet Suomen mannit niin „jalomielisiksi“, että ne kuulemma olisivat suuressa armossaan valmiit hieman tinkimäänkin alkuperäisistä „Suur-Suomen“ rajoista: Jeniseistä, mitämaks vieläpä Uralistakin, ja tyytymään siihen, minkä sodan alussa saivat hamstratuksi.

Mutta kun ei tipu, niin ei tipu. Sota loppuu aivan toisiapäin kuin mitä saksimanni ja saksimannin kaverit toivovat. „Hullunmylly“, jonka veivaamisen saksimanni Mussolineineen ja Mannerheimineen aloitti, ei lakkaa pyörimästä ennenkuin saksimanni on jauhettu tuomaskuonaksi ja Mannerheimi on otettu pois

Rehelliset ja epärehelliset setelinväärentäjät

Suomessa oli muinoin rehellinen vääränrahantekijä, joka jäljitteli Suomen Pankin seteleitä niin mestarillisesti, että pätevinkään asiantuntija ei huomannut niitä vääräksi ennenkuin luki niissä olleen kirjoituksen:

„Suomen Pankki ei maksa tästä setelistä mitään“.

Nykyisessä Suomen hallituksessa istuvat vääränrahantekijät ovat aivan toista maata. He ovat luvanneet maksaa valtiopankin seteleistä niin ja niin paljon kullassa. Mutta jos joku on niin höynä, että vie niille setelinsä, niin hän saa tosiaankin „kultaa“, nimittäin sellaista, joka kuskit ajavat pelloille. Hän saa näet seteleistään vararikkosen valtion obligatioita.

halu pistää uutta kertaa siiankänsänsä naapurikansan yrittämaahan.

Ja silloin ne on, sivumenneen sanoen, Jahvetinkin jorinat joristu.

Niin että sanotaan me Jahveti pois vaan asiat niinkuin ne on: hittoako me tässä kursaillaan: Jahveti valehtelee väittäessään, että hän tai joku muu saksimanni on ka toivoo sodan loppuvan. Saksimanni tietää, että sodan lopussa ei sille kunnian kukko lauleta. Siksi se rimpuilee kynsin hampain ja ikenet irvissä sodan loppumista vastaan.

Jahveti jorisee sitä, mitä saksimanni suvaitsee sillä joristuksella. Mutta mitäs se saksimanni silloin mukamas toivoo sodan loppua?

Selvähän se on. Saksimanni tahtoo edelleenkin pitää suomalaissa yllä sellaista hullua luuloa, että sota loppuu toivomalla Saksimannin on niin lysti tap-

Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston operatiivisista tiedonannoista

Heinäkuun 28 päivänä meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään Orelin suunnalla, etenivät 4–6 kilometriä ja valtasivat yli 50 paikkakuntaa.

Heinäkuun 29 päivänä meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään Orelin suunnalla, etenivät muutamilla lohkoilla 5–10 kilometriä ja valtasivat yli 40 paikkakuntaa.

KRONIKKAA

Sotatapahdumista Sisiliassa

Vihollisen vastarinta on murrettu. — Italialaiset antautuvat vangeiksi kokonaisiin divisioonein. — Sisilian valtaaminen lähestyy loppuaan.

Heinäkuun 22 päivänä. Koeteläosa Sisiliasta on liittoutuneiden käsissä. Sotavankien lukumäärä on yli 50.000 miestä.

Heinäkuun 23 päivänä. Amerikkalaiset joukot valloittivat Palermoa, joka on suuri meriliikennekeskus Sisiliassa. „Mustapainin legioona“, jolle oli annettu tehtäväksi Palermoa puolustaa, on antautunut. Ennen sitä an-

tautui kolme italialaista divisioonaa esikuntineen.

Heinäkuun 24 päivänä. Amerikkalaiset joukot jatkavat saaren länsiosan puhdistusta. Palermoa alueella on eristettynä 45.000 vihollisen sotilasta.

Heinäkuun 25 päivänä. Augustan merituksiaseman komentaja italialainen amiraali Leonero on otettu vangiksi. Liittoutuneiden joukot tunkeutuvat yhä syvemmälle saaren sisäosiin.

Heinäkuun 26 päivänä. Terminin satama ja Cefalu valattiin. Italialaiset tekevät heikkoa vastarintaa ja perääntyvät kaikkialla. Yhdysvaltain sotaministerin sijainen Patterson lausui, että saaren valtaaminen lähestyy loppuaan.

EUROOPAN KANSOJEN TAISTELU FASCISMIA VASTAAN

Norjassa

Norjalaisten isänmaanystävien taistelu saksalaisia anastajia vastaan on vilkastunut. Quislingiläinen poliisiministeri on lausunut, että „norjalaiset ovat menettäneet yhtenäisyystuntonsa“. Toiset ovat valinneet istumisen ja odottamisen tien ja toiset ovat astuneet sabotaashin, tuhotekojen ja murhien tielle.

Hollannissa

Hollannin kansan kavaltaajat, hitleriläiset, ovat huolissaan sissiliikkeen lisääntymisestä Hollannissa.

Ranskassa

Ruotsalainen lehti „Svenska Dagbladet“ tiedottaa lukuisista hitleriläis-vastaisista esiintymisistä Ranskassa. Hiljattain ranskalaiset isänmaanystävät ampuivat erään huomattavan lavalilaisen Grenoblesissa.

Pariisissa on surmattu poliisikomissaari Martineau, toinen poliisikomissaari on surmattu Pantousen piirissä.

Bulgariassa

Sofian tavara-asemalla on tapahtunut räjähdys kahdessa saksalaisessa elintarvikevarastossa. Tulipalo tuhosi miltei kaikki varastoissa säilytettävänä olleet elintarvikkeet.

Mätäkuun juttuja

kerrotaan nyt Suomen kansalle oikein virkavallan väellä ja voimalla. Varsinkin sen jälkeen, kun siitä „toimittaja“ Mikko Mäkinen lupaamasta Kurskin „miljoonamotista“ tulikin pannukakku, koettavat Suomen propaganda-viranomaiset yhteisvoimin ottaa revanssia mainitusta miljoonamunauksestaan.

He laskettelevat vallan pöyryttävää tarinoita, joissa kerrotaan hyökkäävien venäläisten sanomattomasta mieshukasta ja ka-

luston menetyksestä. Ei siinä „miljoonamotti-Mikonkaan“ päättä palele, kun hän tuhoaa ja romuttaa — suullaan — niitä samoja venäläisiä divisiooneja ja panssariyhdistelmiä, jotka todellisuudessa voivat hyvin ja antavat saksimannille mitä kuuluu ja kuka käskää.

Menetteleehän ne tuollaisetkin tarinat — mätäkuun juttuina. Mutta jos juttuihin katsotaan, niin Suomen propagandaherroilla on aina mätäkuu.

Taavetti Tietäväinen.

„Tärkeissä tehtävissä“

Kälviän Ruotsalon kylän suojeluskuntapomo Emil Miekkoja valitsi tarkoin seuran, jolla oli oikeus tietää hänen Pohjanlahden rannalle rakennetun kesähuvilansa salaisuudet. Salaperäisyys herätti allekirjoittaneessakin uteliaisuutta, ja eräänä sunnuntaipäivänä lähdin ottamaan selvää herrojen puuhista.

Miekkojan seuran kuuluivat suojeluskuntalaiset: poliisi Ilmari Hautala, suurtilallinen Viljo Rekki, työvoimalautakunnan päällikkö Näsi, metsänhoitaja Valter Tikanoja ja Kokkolan suojeluskuntavaraston hoitaja Kaino Hautamäki sekä kuusi pyylevännäköistä lottaa, joista vain yhden tunsin Ruotsalon kylässä juoppoudestaan kuuluisaksi tullee lottia Karikoksi.

Kun pidot olivat ylimmillään, päätin katsahda sisälle. Aluksi herrasväki hätkähti ja karttoi minua. Mutta kun viina vähitellen täytti pään, niin huolet haihtuivat. Keskustelu oli jälleen äänekästä ja vilkasta. Hautala varoitti Hautamäkeä, ettei tämä kertoisi tästä törseyksestä vaimolleen, sillä nälkäiset ja kateelliset kylän akat repisivät heiltä silmät pois päästä. Rekki yhtyi keskusteluun sanoen, että akkojen kautta siitä voivat saada tietää myöskin sotamiehet rintamalla, ja siitä voi koitua vain ikävyvyyksiä. Mutta Tikanoja tokasi, että jättäkäähän nyt nuo jaarittelut, sillä eihän ne sota-asiat meille kuulu.

Ja todellakin, tätä monenlaisten herkkujen ja viinan ääressä istuvaa seuraa eivät painaneet „sota-asiat“. Heille olivat vieraita rintamamiehen puheet kaatuneista, haavoittuneista ja ainaisista kotihuolista. Siinä istui miehiä, jotka olivat osanneet aikanaan korjata luunsa kauas sotatouhuista ja pysytellä siellä, missä on vaarattomampi ja hausempi. Siksi ne halailivat toisiaan. Joku selvempi pisti tanssiksikin. Ei tuntunut reumatismi vaivaavan Rekinkään jalkoja, vaikka hän oli sen varjolla pinnannut itsensä pois armeijasta.

Ylempänä olen kertonut pienen esimerkin siitä, kuinka kotirintamalla elelevät ne, jotka lähettelevät sieltä „tervehdyksiä“ rintamamiehille, kehottaen näitä tappelemaan ja kaatumaan niin sanotun „isänmaan“ puolesta. „Kyllä kotirintama kestää“, sanovat ne. Niin, kyllä ne juo, mutta kyllä ne kestääkin.

Sotamies

Veikko Ruokasalo.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

Kuka antaa vetää itseään huulesta?

Sanomalehtien tietojen mukaan presidentti Risto Ryti on vaatinut eduskuntaa myöntämään hallitukselle valtuudet liikkeellöidä valtiotietojen leimaamiseen ja pakko-voimantekemiseen.

Risto Ryti: Joka „tahtoo päästä rahoistaan, tulokoon tänne!“

SANOI...

„Enhän minä meinannutkaan hyökätä, minä muuten vaan häristelin“, sanoi saksammi, kun hänen kesähyökkäyksensä plörösi meni.

„Ei kumaja kuiva kulkua, rinta rasvaton heläjä“, sanoi sotamies Killinen, kun Mannerheimille eläköötä huutamaan käskettiin.

„Oma maa mansikka, muu maa mustikka“, sanoi Kälviän mies, kun rintamalta Suomea karkasi.

„Väliaikainen hallitus“, sanoi Turun poika Linkomiehden hallitusta.

„Tästä on rakki rasvan syönyt, musti murkinan pitänyt“, sanoi sotamies, kun „Mannerheimin soppaa“ söi.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
elokuun 4 pnä

Italian uutiset kammottavat Suomen sotarikollisia

* * *
KUN KAVERIA VIEDÄÄN

„Suomen Tietotoimisto“ paistaa parhaansa antaakseen suomalaiselle yleisölle täysin murinurisen kuvan Italiaa järkyttävistä valtavista tapahtumista. Mainitun laitoksen niin sanottujen „uutisten“ mukaan ei Italiasa oikeastaan ole tapahtunut muuta kuin että herra Benito Mussolini on 60 vuotta täyttävään omasta pyynnöstään saanut virkaeron ja että hänen tilalleen on nimitetty herra Pietro Badoglio!

Tuollainen „tiedoitus“ merkitsee, että Suomen hallitusherrat ja heidän Tietotoimistonsa pelkäävät kuin ruttoa totuutta Italian tapahtumista. He menettelevät tässä kysymyksessä samalla tavalla kuin ne uudessa testamentissa mainitut herrasmiehet, jotka „kuurnitsivat hytysiä, mutta nielivät kamelin“. Italian todellisia tapahtumia luonnehtivat seuraavat tosiasiat, joita Suomen herrat eivät ole huomauttaneet.

Ensiksi. Italian kansa on nousut päättävään joukkotaisteluun sotaa ja fascismia vastaan. Se ei ole ainoastaan suistanut valtiosta Mussolinia — Hitlerin, Mannerheimin ja muiden fascistien sotarikollisten oppi-isää. Se on lyönyt hajalle koko fascistisen puolueen Italiassa. Monia fascistipuolueen johtomiehiä ovat kansanjoukot surmanneet ja pisseet. Toiset ovat livistäneet karkuun kansan kostolta.

Toiseksi. Italian kansan taistelu, lakot, mielenosoitukset ja muut joukkotaistelun muodot on suunnattu Saksaa ja Hitlerin hallalaisia rikoskumppaneita vastaan. Italian kansa vaatii Sak-

Kolkko on se vaikutus, jonka Benito Mussolinin akkilahto viimeiselle tuomiolle teki hänen kavereihinsa Adolf Hitleristä Kustaa Mannerheimiin saakka. „Jokohan nyt on minun vuoroni?“ kysyvät he tuntiessaan lain ja oikeuden kovan kouran lähestyvän heidänkin niskavillojaan.

Paitsi kiikkiinjoutunutta „Mustamekko-Benitoa“, nähdään kuvassamme „Salamasota-Aadolfi“, „Suur-Suomi-Kustaa“ ynnä muita kukistuvia akselin „suurmiehiä“.

(Jatkuu 2. siv.)

ROOSEVELTIN PUHE

„Akseliin on tullut ensimmäinen särö”. — „Fascistinen järjestelmä Italiassa luhistuu”. — „Me emme tule pysähtymään, ennenkuin olemme saavuttaneet täydellisen voiton”.

Presidentti Roosevelt on pitänyt Amerikan kansalle radiopuheen, jossa lausui:

„Vastoin tahtoaan Mussolini tuli siihen johtopäätökseen, että „peli on hävitty”. Hän pelästyi oikeuden ankaran käden pitkää varjoa. Mutta hän ja hänen fascistijoukkionsa tullaan saattamaan edesvastuuseen ja rangaistukseen ihmiskuntaa vastaan tekemistään rikoksista. Ei ainoakaan rikollinen pääse rangaistuksesta erohake- muksella. Me emme tule olemaan missään tekemisissä fascismin kanssa, emme missään muodossa. Me emme tule sallimaan min- käänlaisten fascismin jälkien säilymistä. Luultavasti Italia jär- jestää olonsa uudelleen. Italian kansa tulee täyttämään tämän teh- tävän valitsemalla oman hallituksensa vapauden ja tasa-arvoisuu- den kansanvaltaisten periaatteiden mukaisesti”.

Roosevelt korosti, että sota Sisiliassa ja Italiassa jatkuu ja tulee jatkumaan niin kauan, kunnes Italian kansa ymmärtää, että on hyödytöntä jatkaa taistelua hävityn asian puolesta, jota Italian kansa ei ole koskaan vilpittömästi hyväksynyt eikä kannattanut.

Edelleen Roosevelt sanoi: „Saksalaisten lyhyeen päättynyt hyökkäys, jonka he alkoivat tämän kuun alkupäivinä, oli epätoi- voinen yritys nostattaa Saksan kansan moraalialla. Venäläiset eivät antaneet yllättää itseään. He alkoivat toteuttaa omia hyökkäys-suun- nitelmiaan, jotka olivat yhteydessä yhdistyneiden kansakuntien koko hyökkäysstrategian kanssa. Maailma ei ole koskaan vielä nähnyt suurempaa uskollisuutta, päättäväisyyttä ja uhrautuvaisuutta kuin se, mitä Venäjän kansa ja armeijat ovat osoittaneet marsalkka Stalinin johdolla. Meidän maamme tulee aina ilolla olemaan hyvä naapuri ja vilpittömästä ystävä tulevaisuudessakin maalle, joka pelas- taessaan itsensä auttaa samalla koko maailmaa pelastumaan natsi- vaaralta”.

Lopuksi presidentti sanoi:

„Meidän on onnistunut huomattavassa määrin toteuttaa suun- nitelmat, jotka olimme perustaneet siihen, että Mussolinille ja hänen joukkoilleen annetaan knock out. Mutta meidän on annet- tava vielä knock out myöskin Hitlerille ja hänen joukkoilleen”.

„Me emme tule pysähtymään, ennenkuin olemme saavuttaneet täydellisen voiton”.

HUUMORIA

Saksalaisten kesken

— Mitä sinä ampuu räiskit yhtämättä, vaikka venäläisiä ei edes näykään?

— No kun eversti käski tais- telemaan viimeiseen patruunaan saakka, niin minä yritän saada ne loppumaan, ennenkuin venä- läiset tulevat.

Kaino toivomus

— Minkä kenraalin joukoissa haluaisit mieluummin palvella, Hans?

— Von Paulusin joukoissa.

— Mutta sehän on venäläisten vankina.

— Sen vuoksi juuri haluaisin- kin olla hänen porukassaan.

„Luutnantti Ruulio emävalehtelijä”

SANOO JR 5:n SOTAMIES
MATTI PASANEN

Punaisen armeijan vangiksi joutunut JR 5:n 1. pataljoonan 3. komppanian entinen sotamies Matti Pasanen Viitasaarelta, ke- toi vangiksi jouduttuaan niistä mörköjutuista, joilla JR 5:n up- seerit pelottelevat miehiään saadakseen nämä jatkamaan so- taa Neuvostovalalta anastetuilla mailla.

„Erikoisesti kunnostautuu” kertoo sotamies Pasanen

„tuollaisten juttujen keksimisessä” 3. komppanian päällikkö luut- nantti Ruulio. Olen kuullut hän- nen moneen kertaan uhonneen, että jos me peräännymme mi- kyisiltä linjoilta, niin silloin ta- lee bolshevikki Suomeen, mie- het pannaan murtoon, naiset ja lapset lähetetään Siperiaan.

Surullista tässä jutussa on se, että meidän rykmentissä on

paljon sellaisia poikia, jotka ot- tavat tuollaisen Ruulion jutun vakavalta kannalta, vaikka niitä pitäisi nauraa.

Se on surullista sen vuoksi, että kuunnellessaan noita Ruulioitten tarinoita, pojat „mene- vät murtoon”, eli toisin sanoen tapattavat itsensä, ei sen vuoksi, että olisivat omaa maataan po- lustamassa, vaan sen vuoksi, että ovat vierasta maata po- massa.

Niin olisi käynyt minullekin, jos en olisi vahingossa joutunut Punaisen armeijan vangiksi. Jos olisin kaatunut, olisivat omat mi- ni saaneet kiittää minun tapattui- misestani ennenkaikkea tuottaneen ti Ruuliota ja hänen väkijoukko- joihin minäkin uskoin. Nyt ym- märtän, että Ruulio on emä- valehtelijä”.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Lauantaina
elokuun 7 pnä

RTI SAKSASTA!

Levottomuus vallitsee fascisti- seen pirunkelkkaan istuneiden Suomen sotarikollisten keskuu- dessa. Onpa siihen syytäkin. Pu- huvathan viime aikojen tapahtu- mat kyllin selvää kieltä siitä murheellisesta kohtalosta, joka on jo odottamassa Hitler-Saksaa ja kaikkia sen rikoskumppaneita.

Suurisuuntaisen „totaalisen mobilisation” sekä korvia vihlo- van propagandatoitituksen jäl- keen, suunnattomin „tiikeri”-lau- moihin aloitettu Hitlerin kesä- hyökkäys Kurskin ja Bielgoro- din suunnalla on mennyt täydel- lesti myttyyn.

Yleä enemmänkin. Punainen armeija, jonka Suomenkin nat- soprofeetat ennustivat peräänty-vän, onkin siirtynyt hyökkäyk- seen ja etenee länttä kohti — fascistikonniin kauhuksi.

Eikä siinä kaikki. Punaisen armeijan liittolaisten hyökkäys vielä Euroopassa, Sisiliassa, on aiheuttanut Italiassa valtavan sisäisen järjestyksen, todellisen kansannousun, joka on jo joh- tanut Mussolinin ja hänen ri- ttiliskopiansa kukistumiseen. Fascistisen „akselin” katkeami- nen, Italian lohkeaminen pois saksalaisten „uudesta Euroopas- ta” on vain ajan kysymys.

Italian kansa ja italialaiset so- laat ovat nyt loppuun saakka ymmärtäneet sen totuuden, että Saksan kanssa solmittu sotaliitto on heidän onnettomuutensa syy-ksi. He vaativat tuon liiton purkamista, saksalaisen sota- armeijan poisviemistä maastaan. Neuvostot ja italialaiset sotilaat an- tautuvat kokonaisuudessaan an- glantilaisten-amerikkalaisten joukkojen vangeiksi, ja paiko- lleen ovat jo nousseet avoimeen vastarintaan saksaa vastaan, jotka eivät enää

(Jatkun 2. siv.)

Sotavanki Aimo Mansikkamäki
sai tärkeän asiapaperin

Kiukaisten pitäjän Pa- nelian kylästä kotoisin ole- va sekatyömies Aimo Ilmari Mansikkamäki, joka karkasi „Mustan ryk- mentin” 22. pataljoonasta ja tuli sotavankiteuten Pu- naisen armeijan puolelle, näytti haastattelijalle yl- peänä ja onnellisena todis- tusta, jonka hän oli saa- nut heti vangiksi antaudut- tuaan.

Todistuksessa, joka oli varmistettu Punaisen ar- meijan upseerin allekirjoi- tuksella ja leimasimella, sanotaan, että sotamies Aimo Mansikkamäki oli antautunut vapaaehtoisesti Punaisen armeijan vangiksi ja että häneen nähden on siis noudatettava Punaisen armei- jan päättösten määräyksiä niistä etuoikeuksista, joita jokai- selle vapaaehtoisesti antautuneelle Suomen armeijan soti- laalle myönnetään.

Samanlaisen todistuksen ja samanlaiset etuoikeudet ruo- kaan, asunto-oloihin, työehtoihin, kirjevaihto-oikeuteen, ko- tiinpaluuseen y.m. nähden saa jokainen, joka vapaaehtoi- sesti siirtyy sotavankiteuten Punaisen armeijan puolelle.

PUNAISEN ARMEIJAN HYÖKKÄYS
JATKUU

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON OPERATIIVISISTA
TIEDONANNOISTA

Elokuun 1 päivänä meidän joukkomme jatkoivat Orelin suun- nalla hyökkäystään, etenivät 8—12 kilometriä ja valtasivat yli 100 paikkakuntaa.

Elokuun 2 päivänä joukkomme jatkoivat hyökkäystään Orelin suunnalla, etenivät eri lohkoilla 6—10 kilometriä ja valtasivat yli 70 paikkakuntaa.

Elokuun 3 päivänä joukkomme jatkoivat hyökkäystään Orelin suunnalla, etenivät eri lohkoilla 6—10 kilometriä ja valtasivat 50 paikkakuntaa.

Leningradin rintamalla, Mujan pohjois- ja itäpuolella partioin- tia ja molemmipuolista kiivasta tykistö- ja kranaatinheitintä.

ITALIASSA KUOHUU

Suuria fascisminvastaisia mielenosoituksia
Sotilaat menevät mielenosoittajien puolelle

Italian viranomaisten kaikki yritykset pakottaa lakkoilevat työläiset ryhtymään uudelleen työhön ovat epäonnistuneet.

Tuhatpäinen väkijoukko valtasikin rynnäköllä kaupungin keskuskivankilan Milanossa vapauttaen 200 poliittista vankia. Sotilaat kieltäytyivät ampumasta mielenosoittajia. Ainoastaan sotapoliisit tottelevat viranomaisten määräyksiä. Mutta hekin ovat voimattomia.

Revittyään alas Mussolinin muistopatsaan Milanon asukkaat raahasivat sitä pitkin katuja.

Kaupungissa ammutaan konekivääreillä sotilasautoja. On kaatuneita ja haavoittuneita.

Milanon virastoissa on työ keskeytetty.

Rautatieliikenne pohjois-Italiansa on rautatieläisten lakon johdosta miltei kokonaan pysähtynyt.

Pohjois-Italian talonpojat kieltäytyvät luovuttamasta viljaa.

Genuassa on suurin osa sata-matyöläisistä lopettanut työnsä.

Kaduilla sattuu yhteenottoja väestön ja sotilaspatrullien välillä.

Roomassa tapahtuu fascisminvastaisia mielenosoituksia. Kaupungin eri puolille on asetettu konekivääreitä. Panssariautot kiertelevät kaduilla.

Saatujen tietojen mukaan tapahtui heinäkuun 31 päivän illalla pohjois-Italian kaupungeissa suuria mielenosoituksia, joissa vaadittiin Badoglio hallituksen kukistamista ja viipymätöntä rauhan solmimista.

Sotaväenosastoja on yhtynyt mielenosoittajiin.

Sen jälkeen, kun liittoutuneiden esikunta varoitti Italian väestöä pommitusten uudistamisesta, on Milanosta, Torinosta ja muista pohjois-Italian kaupungeista paennut elokuun 1 päivää vasten yöllä 3 miljoonaa ihmistä maaseudulle.

Irti Saksasta!

(Jatkoa 1. slv.)

ole heidän „aseveljiään“, vaan verivihollisiaan.

Suomalaiset sotilaat! Te tiedätte, että Suomi on yhä vieläkin sotaliitossa Hitler-Saksan kanssa, vaikka jokainen ymmärtää, että edessä on ainoastaan verinen tappio. Waldenit ja Linkomiehet, Mannerheimit ja Rydrit eivät halua eivätkä voi luopua Hitleristä. Eihän niin paa-tuneilta fascisteilta sovi odottaa katumusta ja parannusta. Eivät-hän he, yhtä vähän kuin jo kukaistuneet Italiankaan fascistit, voitunnustaa oman seikkailupoliittikansa typeryyttä, rikollisuutta ja vararikkoa. Ainoastaan hausta voi heidät parantaa.

Jos te tahdotte päästä irti Hitlerin sodasta, ei teille jää muuta keinoa kuin italialaisten sotilaiden esimerkkiä seuraten antautua Punaisen armeijan sotavangeiksi tahi nousta joukko-taisteluun saksalaisia ja saksalaiskatyireitä vastaan. Suomen armeijan tappiota tässä sodassa ei mikään voi estää. Mutta suomalaiset sotilaat voivat välttää tuhonsa yhdessä saksalaisten „aseveljiensä“ kanssa, jos toimivat nopeasti.

**MANNERHEIMIN TAPPIO
ON SUOMEN KANSAN VOITTO.**

Asiasta jos toisestakin

Kuka juo olutta ja kuka ei

„Helsingin Sanomat“ panee viinan syyksi rikollisuuden suuren lisääntymisen Suomessa. Ylenpalttisen viinankäytön lehti sanoo johtuvan siitä, että miedompia alkohoolipitoisia juomia ei ole saatavissa.

„Olut puuttuu kokonaan“, niin valittaa „Helsingin Sanomat“.

Keneltä puuttuu ja keneltä ei, sanomme me, jottei tässäkään asiassa totuutta kierrettäisi. Ja totuus on se, että Suomessa maajailevat saksalaiset juovat säännöllisesti „kolmen tolpan“ olutta, kuten he itse vangiksi jouduttuaan kehuskelevat. „Olutta“, „tyttö“ ja „sauna“ — siinä on ne kolme suomen sanaa, jotka jokainen saksmanni taitaa.

Risto Ryti ministereineen juottaa saksalaisille „takuumiehilleen“ kolmen tolpan olutta, mutta Rydin äänenkannattaja „Helsingin Sanomat“ huudahtaa ulkokultaisesti: „Olut puuttuu kokonaan“.

Se on sitä hitleriläis-rytiläistä valtiioviisautta...

Tietotoimisto sekin

STT on metka lafka. Se „tietää“ kaikki asiat nurin päin, t.s. niinkuin saksmanni toivoisi niiden olevan. Nytkin se ottaa ja „kumoo“ kaikki Italian tapahtumat, lakot, saksalaisvastaiset mielenosoitukset ja sotilaskapinat. Se paasaa vaan, että Italiassa on kaikki rauhallista, että sen kansa on pähkähullu, joka ei tahdo leipää, rauhaa eikä vapautta, eikä toivo mitään muuta kuin sitä onnen autuutta, että saisi tappata itsensä saksmannin ynnä „ku-ninkaan ja keisarin“ puolesta.

Joo. Antoihan se entinenkin tylsäpäinen virkaherra, jota Ame-

rikan löytö keljutti, seuraavan päivän määräyksen:

Amerikka on jälleen kadonnut.

Olutta lisäksi kuitenkin hetkimättä mietittyään: „Vaikka eihän taida minusta riippua“.

Tarhaa se on STT:nkään yrityksen kumota Italian valtavia sotatapahtumia. Sanoisi vaan sekin, rauhasuuden vuoksi: „Vaikka eihän se taida minusta riippua“.

Kuka telottaa saksalaiset raiskaajat

Kuten tunnettua, on sotayli-mies tuominut telotettavaksi nimisen Onni Nenosen „kuoleman johtaneesta pahoinpitelyn väkivallasta haureuden harjoittamisesta alle 15 vuotiaan lapsen kanssa“.

Kysymys: Kuka tuomittelee ja telottaa ne saksalaiset, jotka ovat raiskanneet ja tappaneet lukemattomia suomalaisia? (Olemme aikaisemmin kirjoittaneet kymmeniä tällaisia tapauksia).

Suomen viranomaiset eivät saksalaisten veljiensä konnantöistä nosta, vaan painavat kaikilla saksalaisella. Saksalaiset sotilaat taas kuittaavat jutun sillä, että heidän on lähtävä asianomaisen „urtoiselle paikkakunnalle — jonne harjoituksia.“

Siinä ollen jäävät saksalaiset raiskaajat rankaisematta, jos ei suomalainen sotamies opi tappamaan saksalaisia.

Vähän se on...

Sotavangiksi joutuneelta Rajajääkäripataljoonan 1. komppanian sotamieheltä Leo Kiveltä kysyttiin, tietääkö hän, kuka Suomen hallitukseen kuului Toivonen reippaasti: Suomen hallituksen kokoonpanon tiedä, mutta saksmanni ei ainakin määrää.

Siinä ollen sen huomaa...

SOTARIKOLLISET EIVÄT JÄÄ RANKAISEMATTA

Neuvostohallitus on lähettänyt Ruotsin ja Turkin hallituksille nootin, jossa sanotaan:

„Koska Italian tapahtumien yhteydessä on mahdollista, että Mussolini, huomattavat fascistijohtajat ja muut sotarikolliset voivat yrittää piilottautua puolueettomalle alueelle, välttääkseen sitä edesvastuuta, joka odottaa heitä tekemistään rikoksista, Neuvostoliiton hallitus kääntyy puolueettomien maiden puoleen kehoittaen niitä olemaan antamatta suojapaikkaa kenellekään mainituista henkilöistä“.

Samanlaisen varoituksen puolueettomille maille ovat myös antaneet Yhdysvaltain presidentti Roosevelt ja Britannian hallitus.

Italian fascistiset sotarikolliset koettavat jo karata puolueetto-

miin maihin. Siitä hermostuneisuudesta, joka nyt vallitsee koko Hitlerin leirissä, voi päätellä, että myöskin Saksassa ja kaikissa sen vasallimaissa Suomea myöten sotarikolliset ovat alkaneet pakkailla kapsäkkejään painaakseen jonakin yönä hiljaa oven kiinni ja livistääkseen puolueettomaan maahan, esimerkiksi Ruotsiin, jonne ovat tällaisen tapauksen varalle hyvissä ajoin sijoittaneet pankkeihin sievoisia summia kotimaassaan kähveltämiään varoja.

Ilmarikos „Uudessa Suomessa“ ja eräissä muissa sotarikollisten äänenkannattajissa on hyvin ärtyneessä äänilajissa paheksuttu edellämainittuja Neuvostoliiton, Amerikan ja Englannin hallituksen toimenpiteitä Italian fascistikonniin saattamisesta lain kouriin.

Se koiria alähtää, johon kalikka sattuu.

Saksalaisia kenraaleita Punaisen armeijan vankeina

Etualalla kenraalit Daniels ja Rinoldi.

„SATTUMA”

Kuten tiedetään ja nähdään, Suomen hallitus makaa Adolf Hitlerin kanssa saman peiton alla. Mutta nyt, kun yhdyselämä Adolfin kanssa ei muodostunutkaan niin onnelliseksi kuin alussa luultiin, koettavat Helsingin herrat pienennellä syntinsä suuruutta livertelemällä, että heidän liittonsa saksmannin kanssa on pelkkä „sattuma”.

Risto Rydin väittämän mukaan hänen lankeemuksensa Adolfin synnillisin houkutuksiin tapahtui niissä olosuhteissa kuin kuvasta näkyy.

Fascistinen paratiisi Suomessa

Ruotsalaisessa „Svenska Dagbladet”-lehdessä kirjoittaa kreivitär Ebba Bonde Suomesta:

„Näin kuintuneita lapsia, joista oli jäljellä vain luut ja nahka. Heidän vanhempansa elävät äärimmäisessä puutteessa, mikä vallitsee kaikkialla Suomessa. Suomen kaupungeissa näkee joka askeleella puutteen hirvittäviä jälkiä, erikoisesti lapsissa”.

Näin kertoo ulkomaalainen vierailija havainnoistaan Suomessa, jossa mannerheimiläisen sotapropagandan sanojen mukaan kaikkialla vallitsee ruuan runsaus ja yltäkylläisyys.

Suojeluskuntalaisia vihataan

Punaisen armeijan vangiksi joutunut 3. prikaatin 1. pataljoonan 4. komppanian alikersantti, suojeluskuntalainen Reino Olavi Joukamo Heisingistä kertoo:

„Jo koulutuskeskuksessa ollessani sain kunniani siitä, että olen suojeluskuntalainen. Minä en ollut mennyt ainoatakaan päivää, ettei toiset alokkaat käyneet siitä minun kimppuuni. Jotkut sanoivat suoraan, että olen lahtari.

Rintamalla myöskin vihataan suojeluskuntalaisia, mutta siellä on saanut olla paremmin rauhassa, sillä siellä pojat eivät aina tiedä kuka on suojeluskuntalainen, kuka ei. Ei ole niin tuttua, joka keuhisi rintamalla suojeluskuntaan kuulustaan. Koulutuskeskuksen esimerkki on siitä varoittava. Rintamalla suojeluskuntalaiset pelkäävät „vahingonlaukauksia”.

Minäkin salasin suojeluskuntaan kuulumisen visusti. Niin teki myös tuttavani alikersantti Tarkiainen. Kahden kesken kiroilimme sitä, kun olimme olleet sotahulluja ja liittyneet suojeluskuntaan, ja sen takia saa aina pelätä selkään saunaa toisten sotamiesten taholta.

Minä uskoin ihan tosissani, että täällä tapetaan kaikki suojeluskuntalaiset, jotka joutuvat sotavangeiksi. Suureksi hämmästykseni minua on ruokittu ja kohdeltu paremmin kuin olin luullutkaan”.

Reino Joukamon lausunnosta näkyy, että suojeluskuntalaisilla on hyvin paha omatunto. Suojeluskuntalaiset koettavat piilottautua vihollisen sotamiehen ulkokuoreen, mutta lahtarin tuntee käyttäytymisestään, puheistaan, vieraasta läpähajustaankin.

„Suojeluskuntalainen haistetaan saksammille”. Näin sanoi muutama reipas ylliloikkari. Ja niinhän se on.

Sotavankien
nimiä ei
julkaista
ilman heidän
suostumustaan

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 68
1943

RINTAMALEHTI

Tiistaina
elokuun 10 p:nä

PUNAINEN ARMEIJA VALLANNUT
ORELIN JA BIELGORODIN

KORKEIMMAN YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY

Kenraalileversti POPOVILLE, kenraalileversti SOKOLOVSKILLE,
armeijankenraali ROKOSSOVSKILLE, armeijankenraali VATUTINILLE,
kenraalileversti KONJEVILLE

Tänään, elokuun 5 päivänä, Brjanskin rintaman joukot Länsi- ja Keskirintaman joukkojen tukeksi sivustoilta valtasivat kiivaiden taisteluiden jälkeen Orelin.

Tänään myöskin Arorintaman ja Voroneshin rintaman joukot murtivat vihollisen vastarinnan ja valtasivat Bielgorodin.

Kuukausi sitten, heinäkuun 5 päivänä, saksalaiset aloittivat kesähyökkäyksensä Orelin ja Bielgorodin alueelta tarkoituksella saartaa ja tuhota Kurskin ulkonemassa olevat joukkomme sekä valloittaa Kursk.

Torjuen kaikki vihollisen yritykset murtautua Kurskia kohti Orelin ja Bielgorodin suunnalta meidän joukkomme itse siirtyivät hyökkäykseen ja elokuun 5 päivänä, tasan kuukauden kuluttua saksalaisten heinäkuun hyökkäyksen alkamisesta, valtasivat Orelin ja Bielgorodin.

Samalla on tullut paljastetuksi se saksalaisten taru, että neuvostojoukot eivät kykene muka kesällä hyökkäämään menestyksellisesti.

Saavutetun voiton kunniaksi 5., 129. ja 380. jalkaväkidivisioonalle, jotka ensimmäisinä tunkeutuivat Orelin ja vapautti-

vat sen, annetaan „Orelin” divisioonan nimi, ja tästä lähtien niiden nimenä on: 5. Orelin jalkaväkidivisioona, 129. Orelin jalkaväkidivisioona ja 380. Orelin jalkaväkidivisioona.

89. kaartin- ja 305. jalkaväkidivisioonalle, jotka ensimmäisinä tunkeutuivat Bielgorodiin ja vapauttivat sen, annetaan „Bielgorodin” divisioonan nimi ja tästä lähtien niiden nimenä on: 89. kaartin Bielgorodin jalkaväkidivisioona ja 305. Bielgorodin jalkaväkidivisioona.

Tänään, elokuun 5 päivänä kello 24 meidän kotimaamme pääkaupunki Moskova antaa mainehikkaiden joukkojemme kunniaksi, jotka ovat vapauttaneet Orelin ja Bielgorodin, kaksitoista yhteislaukausta 120 tykillä.

Mainiosti suoritettujen hyökkäystoimien johdosta lausun kiitokseni kaikille teidän johtamillenne joukoille, jotka ovat osallistuneet sotatoimiin Orelin ja Bielgorodin vapauttamiseksi.

Ikuinen kunnia sankareille, jotka ovat kaatuneet taistelussa meidän kotimaamme vapauden puolesta.

Kuolema saksalaisille miehittäjille!

Korkein Ylipäällikkö
Neuvostoliiton marsalkka

J. STALIN

Elokuun 5 päivänä 1943.

Saksalaisten hyökkäysasemien murskaaminen Orelin luona

NEUVOSTOJOUKOT VALLANNEET ORELIN JA BIELGORODIN KAUPUNGIT

Sitkeillä hyökkäysoperatioilla ovat Brjanskin rintaman joukot, Länsi- ja Keskirintaman joukkojen auttaessa niitä sivustoilta, lyöneet hajalle Saksan armeijan valiojoukot, jotka Saksan sotilasjohto oli keskittänyt Orelin alueelle, murskanneet vihollisen hyökkäysasemat Orelin luona, ja elokuun 5 päivänä valtasivat Orelin kaupungin, joka miltei 2 vuotta oli ollut saksalaisten miehittäjien hallussa. Samana päivänä, elokuun 5:tenä, Arorintaman ja Voroneshin rintaman joukot murtivat vihollisen rintaman ja valtasivat Bielgorodin kaupungin.

Koko tämä operatio, jonka Punainen armeija on loistavasti suorittanut Korkeimman Ylipäällystön suunnitelman mukaan, jakaantuu kahteen vaiheeseen:

1. Meidän joukkojemme menestyksellisesti suorittama saksalais-fascististen sotajoukkojen kesähyökkäyksen murskaaminen, jonka hyökkäyksen saksalaiset aloittivat tämän vuoden heinäkuun 5 päivänä Orelin—Kurskin ja Bielgorodin—Kurskin suunnalla tarkoituksella saartaa ja tuhota Kurskin ulkonemassa olevat neuvostojoukot sekä valloittaa Kursk.

2. Punaisen armeijan menestyksellinen hyökkäys Orelin ja Bielgorodin suunnalla, joka on päättynyt Orelin ja Bielgorodin alueella toimineiden vihollisjoukkojen tappioon ja meidän joukkojemme suorittamaan Orelin ja Bielgorodin valtaamiseen.

TAISTELUIDEN ENSIMMÄINEN VAIHE

Saksalaisten hyökkäyksen myttyynmeno Orelin—Kurskin ja Bielgorodin suunnalla

Heinäkuun 5-päivän aamulla suuret vihollisen hyökkäysvaunu- ja jalkaväkiyhdistelmät, luokusten ilmavoimien tukemina, siirtyivät hyökkäykseen Orelin—Kurskin ja Bielgorodin suunnalla. Edellisenä päivänä Hitler oli antanut päiväkäskyn, jossa sanottiin, että „Saksan armeija siirtyy yleishyökkäykseen itärintamalla“ ja että iskulla, jonka saksalaiset joukot tulevat antamaan, „on oleva ratkaiseva merkitys ja se tulee olemaan kään-

nekohta sodan kulussa“ sekä että „se on viimeinen taistelu Saksan voiton puolesta“.

Aloitettuaan „ratkaisevan hyökkäyksen“, menetettyään suunnattoman määrän miehiä, hyökkäysvaunuja, tykkejä ja lentokoneita Saksan armeija ei saavuttanut operatiivisia eikä edes taktillisiakaan menestyksiä.

Sitä paitsi, runneltuaan pahasti hyökkäykseen heitettyjä vihollisen divisiooneja, meidän joukkomme antoivat voimakkaan

vastaiskun vihollisen hyökkäys- ja sen lisäksi itse siirtyivät heinäkuun 17 päivään mennessä täydellisesti ne asemat, jotka niillä olivat olleet saksalaisten hyökkäyksen alkaessa, siis ennen heinäkuun 5 päivää 1943. Bielgorodin suunnalla toimivat neuvostojoukot, kehittäen vastahyökkäystään, saavuttivat heinäkuun 23 päivään mennessä ne asemat, jotka niillä olivat olleet saksalaisten hyökkäyksen alkaessa, siis ennen heinäkuun 5 päivää 1943.

Näin oli romahtanut saksalaisten joukkojen kesähyökkäys, johon hitleriläiset olivat panneet niin suuria toiveita. Punainen armeija on tehnyt lopun siitä hitleriläisten keksimästä tarusta, että kesä on muka Saksan armeijan menestysten ja voittojen aikaa, mutta että neuvostojoukot ovat kesällä muka pakotetut perääntymään.

Tuloksettomissa yrityksissään valloittaa Kurskin linnoitusalue ja siten valmistaa ehdot hyökkäykselle Orelin linnoitusalueelta Moskovaa vastaan, saksalais-fascistiset joukot ovat heinäkuun 5 ja 23 päivän välisenä aikana menettäneet 2,900 hyökkäysvaunua, 1,039 tykkiä, niistä 195 moottoritykkiä, 1,392 lentokonetta, yli 5,000 autoa ja yli 70,000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina.

Niin päättyi tämä hitleriläisten uusin seikkailu.

TAISTELUIDEN TOINEN VAIHE

Neuvostojoukkojen menestyksellinen hyökkäys Orelin ja Bielgorodin suunnalla

Neuvostojoukot tekivät tyhjentäen saksalaisten kesähyökkäyksen ja sen lisäksi itse siirtyivät heinäkuun 17 päivään hyökkäykseen Orelin suunnalla ja Bielgorodin suunnalla olevia vihollisjoukkoja tuottaen saksalaisille tappion.

Saksalainen sotilasjohto antoi heille erikoisen tärkeän merkin. Hitleriläiset kenraalit sanoivat, että Orelista tulee ponttuala saksalaisten joukkojen hyökkäykselle Moskovaa ja samanaikaisesti saksan puolustuksen linnoitus rintamalla.

Heidän olonsa 22 kuukauden saksalaiset muuttivat heidän valtavaksi linnoitetuksi, rakensivat sinne syväporrastettuja vankkoja puolustulaitteita, joiden avuksi olivat monilukuiset vesiesteet. Joku päivä sitten Saksan radio ja radio julistivat, että on saksalaisen puolustuksen voiton vertauskuva.

Orelin pohjois-, itä- ja eteläpuolella olleet neuvostojoukot siirtyivät heinäkuun 12 päivänä heidän päättävään hyökkäykseen Orelia kohti. Saksalainen sotilasjohto antoi Orelin ulkopuolustaville joukoilleen hyökkäyksen olla perääntymättä Orelin taistella viimeiseen saakka ja taistella viimeiseen saakka. Orelin joukkoja Saksasta ja toisia siirrettiin kiireellisesti Neuvostoliiton Saksan rintaman muilta osilta.

Tuottaen Korkeimman Ylipäällystön päiväkäskyä Punainen armeija huolimatta rankkasa-

teista ja teiden puutteesta, voittaen vihollisen sitkeän vastarinnan eteni horjumatta ja murti saksalaisten puolustuslinjat koko niiden syvyydeltä sekä valtasi elokuun 5 päivänä Orelin kaupungin ankarien katutaisteluiden jälkeen.

Bielgorodin suunnalla meidän joukkomme siirtyivät hyökkäykseen elokuun 4 päivänä, murtivat vihollisen puolustuslinjat ja tuottaen saksalaisille tappion valtasivat Bielgorodin kaupungin.

Taisteluiden aikana Orelin suunnalla heinäkuun 24 päivästä elokuun 6 päivään ja Bielgorodin suunnalla elokuun 4 päivästä elokuun 6 päivään meidän joukkomme tuhosivat yli 50 tuhatta vihollisen sotamiestä ja upseeria, 1,100 lentokonetta, 1,705 hyökkäysvaunua, 584 erikokoista tykkiä ja 6,000 autoa.

Kaikkiaan kuukauden kestneiden taisteluiden aikana heinäkuun 5 päivästä elokuun 6 päivään Punainen armeija tuotti viholliselle Orelin ja Bielgorodin suunnalla seuraavia menetyksiä: kaatunut 120,000 sotamiestä ja upseeria, vaurioitettu ja tuhattu 4,605 hyökkäysvaunua, 1,623 tykkiä, 11,000 autoa, pudotettu alas 2,492 lentokonetta.

Samana aikana meidän joukkomme valtasivat 521 hyökkäysvaunua, 875 erikokoista tykkiä, joukossa moottoritykkejä, 2,521 konekivääriä ja 325 erilaista varastoa. Vangiksi on otettu 12,418 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Näin ollen Punainen armeija toteuttaessaan Korkeimman Ylipäällystön suunnitelmaa on kuukauden kestäneiden taisteluiden aikana tehnyt tyhjäksi saksalaisten hyökkäyksen Kurskiin, tuottanut suunnattomia tappioita saksalais-fascistisille valiojoukoille, murskannut vihollisen hyökkäysasemat Orelin luona ja vapauttanut saksalaisista anastajista Orelin ja Bielgorodin kaupungit.

Saksalaisten kesähyökkäyksen myttyynmeno sekä saksalaisten joukkojen tappio Orelin ja Bielgorodin luona todistaa, että Punainen armeija kykeni kesällä sekä varmistamaan että myöskin kehittämään edelleen hyökkäysvaunutuksiaan.

Saksalaisten ja heidän hännänkannattajiensa toiveet sotatoimien myönteisestä käänteestä kesällä ovat nyt lopullisesti romahtaneet.

Samalla on tullut paljastetuksi se saksalaisten taru, että neuvostojoukot eivät kykene mukakesällä hyökkäämään menestyksellisesti.

Punaisen armeijan menestykselliset sotatoimet sitoivat Neuvostoliiton—Saksan rintamalle Hitlerin armeijan kaikki päävoimat ja tekivät saksalaiselle sotilasjohdolle mahdottomaksi joukkojen vapaan siirtelemisen ja samalla muodostivat entistä edullisemmat olosuhteet meidän liittolaisillemme aktiivisten hyökkäystoimien kehittämistä varten Euroopan mantereella.

Sellaisia ovat kuukauden yhteenvedot kesätaisteluista Neuvostoliiton—Saksan rintamalla.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston operatiivisesta tiedonannosta

Elokuun 6 päivänä meidän joukkomme Brjanskin suunnalla, voittaen vihollisen vastarinnan, jatkoivat hyökkäystään ja edettyään 6—10 kilometriä valtasivat yli 70 paikkakuntaa, niiden joukossa Kromyn kaupungin etelässä ja Studenkan, Gnezdilovon, Shdimerin ja Bobrovkan pohjoisessa.

Bielgorodin pohjoispuolella olevat joukkomme siirtyivät elokuun 4 päivänä hyökkäykseen HARKOVIN suunnalla ja murretuaan vihollisen voimakkaasti lujitetun puolustusvyöhykkeen 70 kilometrin leveydeltä ovat kolme päivää kestäneiden sitkeiden taisteluiden aikana edenneet 25—60 kilometriä sekä valloittaneet yli 150 paikkakuntaa, niiden joukossa Zolotshevin kaupungin ja rautatieaseman, Tomarovkan ja Kazatshja Lopanin piirikeskukset ja rautatieasemat sekä Kulikovkan, Novoborisovkan, Hotmyshskin, Kazatshekin ja Odnorobovkan rautatieasemat.

Donetsin kaivosalueella, Izjumin kaakkoispuolella ja Voroshilovgradin lounaispuolella partiotoimintaa.

Leningradin rintamalla, Mujan luoteispuolella, on ollut vilkasta partiointia sekä molemminpuolista kiivasta tykistö- ja kranaatinheitintä.

Elokuun 5 päivänä meidän joukkomme ovat kaikilla rintamilla vaurioittaneet ja tuhonneet 66 saksalaista hyökkäysvaunua. Ilmatäisteluissa ja ilmatorjuntatykistön tulella on ammuttu alas 114 vihollisen lentokonetta.

Elokuun 7 päivänä meidän joukkomme ovat BRJANSKIN suunnalla jatkaneet hyökkäystään ja edeten 10—12 kilometriä valloittaneet yli 100 paikkakuntaa.

HARKOVIN suunnalla meidän joukkomme, voittaen vihollisen vastarinnan, ovat jatkaneet menestyksellisesti hyökkäystään ja edeten 10—15 kilometriä valloittaneet yli 70 paikkakuntaa, niiden joukossa GRAIVORONIN kaupungin.

„SAKSA HÄVIÄÄ SODAN“

sanoo yliluutnantti Walter Becker

Punaisen armeijan sotavanki, 262. saksalaisen jalkaväkidivisioonan erillisen pataljoonan 3. polkupyöräeskadroonan yliluutnantti Walter Becker kertoo:

„Jo keväästä lähtien meillä on puhuttu paljon edessä olevasta kesähyökkäyksestä. Monet haaveilivat toisesta retkestä Moskovaa vastaan. Venäläiset tekivät tyhjäksi kaikki nuo suunnitelmat. Meidän täytyy perääntyä ja luopua alueesta, joka on ostettu suurten uhrien hinnalla. Saksan armeijan kesällinen tappio on tehnyt masentavan vaikutuksen sotamiehiin ja upseereihin.

Aluemenetykset, ja vielä suu-

remmassa määrässä hyökkäysalotteen menettäminen on saanut aikaan sen, että sotamiehet ja upseerit kadottavat yhä enemmän uskonsa voittoon. Monien upseerien mielestä Hitler on pääsyyllinen Saksan tappioihin idässä. Upseerit ilmaisevat viittauksin tyytymättömyytensä Hitleriin siitä, että hän on nimittänyt itsensä armeijan ylipäälliköksi. He sanovat, että yksi jefreitteri tulee Saksalle kalliimmaksi kuin kaikki sen kuolleet ja elossa olevat kenraalit ja marsalkat yhteensä. Viimeiset tapahtumat Orelin luona ovat lopullisesti saaneet minut vakuutetuksi siitä, että Saksa häviää sodan. Järkevästi asiaa harkittuani antauduin venäläisten vangiksi“.

SUOMALAISTEN SOTAVANKIEN KIRJEITÄ KOTIIN

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien kirjoittamista julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyrimme lukijoita lähettämään kirjeet niissä muutamilla osoitteilla edelleen.

Saara Peltonen, Mäkelä Pesänsuo.

Rakas äiti!

Lämmin tervehdys teille kotiin täältä Neuvostoliitosta. Olette varmaan luulleet, olen kuollut. Olen kuitenkin hengissä ja voin hyvin. Ei tarvitse olla huolissanne minusta. Minä pärjään täällä hyvin, kun vain te tulitte meen siellä. Kun sota loppuu, niin jälleen tavataan. Parhaimmat terveiset sinulle äiti, Tiina kille ja Uskolle.

Toivolla

Sotamies Toivo Peltonen, JR 35 3. patl.

Vihtori Salminen, Paimio Oinilan kylä.

Rakkaat vanhemmat!

Lämpimät terveiseni teille kotoon teille sinne kotia täältä Neuvostoliitosta, missä nyt olen sotavankina. Minä voin olla hyvin, siis alkää olko huolissanne minusta. Toivon teille hyvää vointia ja kun sota loppuu, niin jälleen tavataan. Siis näkemiin saakka. Monin terveisin.

Kaino

Sotamies Kaino Salminen, JR 35 3. patl.

SOTAVANKIEN NIMÄ EI JULKAISTU ILMAN HEIDÄN SUOSTUMUSTAA

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Perjantaina elokuun 13 pnä

PUNAISEN ARMEIJAN UUSI VOITTO

Valloitettuaan Orelin ja Bielgorodin neuvostojoukot lähenevät Harkovia ja Brjanskia

Neuvostoliiton Tiedoitustoimiston operatiivisista tiedonannoista

Elokuun 8 päivänä meidän joukkomme kehittivät hyökkäystään edelleen BRJANSKIN suunnalla ja edeten 6—12 kilometriä valloittivat yli 130 paikkakuntaa, joiden joukossa NARYSHKINON (20 km Orelin länsipuolella) piirikeskuksen ja aseman sekä BEDNOTYN aseman (28 km Orelin länsipuolella).

HARKOVIN suunnalla meidän joukkomme ovat jatkaneet menestyksellisesti hyökkäystään ja edeten 12—15 kilometriä valloittaneet yli 60 paikkakuntaa, joiden joukossa BOGODUHOVIN kaupungin, KRASNOPOLJEN piirikeskuksen ja aseman sekä BOLSHAJA PISAREVKAN piirikeskuksen ja DOLSHIKIN (26 km Harkovin kaakkoispuolella).

Elokuun 9 päivänä meidän joukkomme BRJANSKIN suunnalla jatkoivat hyökkäystään voittaen vihollisen vastarinnan ja edeten 6—12 kilometriä valtasivat yli 80 paikkakuntaa, joiden joukossa SHAHOVIN aseman (34 km Orelin länsipuolella).

HARKOVIN suunnalla meidän joukkomme jatkoivat menestyksellisesti hyökkäystään ja edeten 15—25 km valtasivat yli 100 paikkakuntaa, joiden joukossa TROSTJANETSIN kaupungin ja useita asemia, m.m. SLATINON (19 km Harkovin pohjoispuolella).

„Voitto Orelin luona on yksi naula lisää hitleriläisyyden ruumisarkkuun“

„Daily Express“ kirjoittaa pääkirjoituksessaan, että Orelin ja Bielgorodin valtaus on suurin, rohkein ja nopein hyökkäysoperatio, mitä yksikään liittoutuneiden armeijoista on tässä sodassa suorittanut. Saksan kansaan se tekee yhtä järkyttävän vaikutuksen kuin Stalingradin taistelu.

„Voitto Orelin luona on yksi naula lisää hitleriläisyyden ruumisarkkuun“, kirjoittaa „Daily Sketchin“ sotatilannekatsausten laatija.

Lontoon radio sanoo: „Meillä on jälleen mahdollisuus lähettää onnittelumme venäläisille tovereillemme. Vuonna 1941 me onnittelimme heitä Leningradin ja Moskovan sankarillisen puolustuksen johdosta, vuonna 1942 loistavan voiton johdosta Stalingradin luona. Nyt saksalaiset ovat saaneet vielä kerran tuntea Punaisen armeijan lujuuden ja urhoollisuuden. Sellaista tappiota kuin saksalaiset kärsivät Orelin ja Bielgorodin luona eivät he kärsineet edes vuonna 1918. Jälkipolvet tulevat muistelevaan, miten Punainen armeija antoi saksalaisille raskaan iskun, näyttäen urhoollisuutensa ja mestaruutensa“.

(Jatkuu 2 siv.)

PELTOTYÖT JÄÄVÄT HUNNINGOLLE

Elsa Haavistolle, Jokipii, Aho, kirjoittaa sotamies V. Haavisto, 9 Kpk 5312:

„Kyllä ne minun lomapaperit meni tyhjään taas. On se hattumaista, kun ei millään konstilla enää saa työlomaa ja niin kipeästi kun olis kotonakin apua tarvittu. Mutta kyllä se niin on, että ei minusta taida olla enää kotitöiden auttajaksi, kun se aina näin vastustaa. Kyllä se on elämä mallissaan, kun ei muun ole väliä kun tappelemisen ja sotahomman“.

Alikersantti Erkki Tahkolalle, 1 Kpk 5444, kirjoittaa kersantti Eino Tahkola:

„Kyllä se tämäkin jo tumpasee, varsinkin näin heinäaikana. Eihän sitä heinätöihin ehdi, miten käynee peltotöiden“.

Peltotöitten käy yhtä surkeasti kuin heinätöidenkin, jos rintamamiehet eivät itse tartu asiaan ja lähde pois onnetoman ryöstösodan rintamalta.

kään, saati sitten luvattu. Sillä tavalla me saamme taas merkatuksi ja alleviivatuksi suuren johtajamme Hitlerin ylitsevuotavaisen armollisuuden Suomen kansaa kohtaan“.

„Sepä oli onnistunut tempaus!“ ihastui propagandamannien kööri. Ja siitä lähtien eivät jahvettineet ole jättäneet käyttämättä ainoatakaan tilaisuutta tehostaakseen, että se Saksasta nyt mukasaatava vilja on ylimääräistä. Ottakaa huomioon — ylimääräistä!

„Saatava“ vilja ei ole saatua viljaa. Ja sitäpaitsi, jos nuo 20 miljoonaa kiloa todella saataisiin ja ne jaettaisiin Suomen kansalle, niin paljonko siitä tulee pekkää päälle? Parahiksi sen verran, että se riittää aiheeksi „ylimääräiseen“ annokseen hitleriläistä propagandaa.

Taavetti Tietäväinen.

POLTTAVA KYSYMYS

Mannerheimin sanotaan taas käyneen salaviihkaa Hitlerin päämajassa. Käsiteltävänä oli todellakin kiperä ja ajankohdainen kysymys, kuten korkeitten viskaalien välillä sukeutunut vuoropuhelu osoittaa.

Hitler (isällisesti): Mikäs sinua Kustaa oikein vaivaa, kun olet noin happamen näköinen? Puhu vaan suusi puhtaaksi, eihän tässä kukaan kuuntele.

Mannerheim: Minun herrani ja fyrrerini! Sen jälkeen kuin Mussolini — meidän veljemme akselissa — keikkahti, ei minua ole maittanut ruoka eikä uni. Minulla on sellainen aavistus, että nyt saattaa jo hyvinkin olla minun vuoroni. Minulla on jo kapsäkitkin valmiiksi pakattuina. Kuten tiedätte, kävin jo kevyällä katsomassa itselleni piilopaikkaa Sveitsissä. Mutta sekin rako näyttää nyt menevän umpeen, kun Neuvostoliitto, Amerikka ja Englanti ovat kieltäneet antamasta turvapaikkaa meikäläisille. Minnekäs minä nyt livistän, kun Suomessa sotamiehet kapinaan nousevat.

Suomalaisille sotamiehille ja upseereille, jotka antautuvat vapaaehtoisesti venäläisten vangeiksi, Punaisen armeijan päälystösäättää seuraavan henkilötodistuksen:

„Annettu Suomen armeijan sotilaille (sotilasarvo, sukunimi) todisteeksi siitä, että hän on vapaaehtoisesti tullut Punaisen armeijan vangiksi, joten häneen ulotetaan Punaisen armeijan päälystön päätös etuoikeuksista ja etuisuuksista, jotka myönnetään Venäjälle sotavankeuteen vapaaehtoisesti siirtyneille Suomen armeijan sotamiehille ja upseereille.“ Päiväys, Punaisen armeijan upseerin allekirjoitus.

Hitler: Mannerheimin käypäs muualle kuin tänne Saksaan vaan, minun tuhatvuotiseen valtakuntaani.

Mannerheim (kakistellen): Niin, mutta...

Hitler: No mitä mutta?

Mannerheim (häkeltyen): Eihän minä, mutta kun... eli...

keammin sanoen, mutta jos...

Hitler: Sanoisit pois vaan reilusti, mitä ajattelet. Sinä pekkäät, että jos minulle käy yhtä ohrasesti kuin kävi ystävälemme Mussolinille. Eikö niin?

Mannerheim (kalpeillen ja puolestapuhellen): Niin, minusta tuntui, että...

Hitler: Niinhän minusta tuntui itsestäniikin, että... Mutta kivenä ja tämän vuoden keuhkalla, Stalingradin suurmotin ja Tunisian katastroofin päivinä, kavat ymmärtää sitä nyt, jollain saksalaisten suuri kesähyökkäys idässä on mennyt tyhjiin. Punaisen armeijan komnat etenevät voitokkaasti kättä kohti, englantilais-amerikkalaiset joukot ovat suorittamassa loppuun Sisilian valloituksen siirtyäkseen sotatoimiin Euroopan mantereella, liittoutuneitten pommittajakoneet muuttavat rauniokasoiksi Saksan suurkaupungin toisensa jälkeen, Hitlerin pääliittolainen ja ensimmäinen rikoskumppani Mussolini on jo pois pelistä, toisen odottaessa vuoroaan...

Mannerheim (lyö kättä päähän): Ahkeruus iloni, herra fyrreri!

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Maanantaina
elokuun 16 pñä

ORELIN JA BIELGORODIN VOITON JÄLKEEN PUNAINEN ARMEIJA LÄHESTYY HARKOVIA JA BRJANSKIA

Miten Suomen käy?

Suomalainen sotamies taistelee sillä puolella, joka häviää sotaan. Tapahtumain kulku puhuu näet kyllin selvää siitä Saksan ja sen liittolaisten lopullisen tappion päivän väistymisestä lähenemisestä.

Nekin, jotka eivät ymmärtäneet tahi eivät olleet ymmärtäneen tosiasiaa kieltä viime aikoina ja tämän vuoden keuhkalla, Stalingradin suurmotin ja Tunisian katastroofin päivinä, kavat ymmärtää sitä nyt, jollain saksalaisten suuri kesähyökkäys idässä on mennyt tyhjiin. Punaisen armeijan komnat etenevät voitokkaasti kättä kohti, englantilais-amerikkalaiset joukot ovat suorittamassa loppuun Sisilian valloituksen siirtyäkseen sotatoimiin Euroopan mantereella, liittoutuneitten pommittajakoneet muuttavat rauniokasoiksi Saksan suurkaupungin toisensa jälkeen, Hitlerin pääliittolainen ja ensimmäinen rikoskumppani Mussolini on jo pois pelistä, toisen odottaessa vuoroaan...

Miten Suomen käy? Miten käy meidän? Nämä kysymykset ahdistavat nyt jokaisen suomalaisen sotilaan mieltä. Vastaus näihin kysymyksiin on suora ja selvä: Suomella ja sen sotilailla on kaikki tiedä valittavana: joko jättäytyminen sodasta tekemällä täydellinen pesäero Hitlerin joukkojen taakse.

Suomella ja sen sotilailla on kaikki tiedä valittavana: joko jättäytyminen sodasta tekemällä täydellinen pesäero Hitlerin joukkojen taakse.

LÄPIMURTO SPAS-DEMENSKIN LUONA. — NEUVOSTOJOUKOT 1,5 KM PÄÄSSÄ HARKOVISTA. — SATOJA UUSIA PAIKKAKUNTIA VAPAUTETTU.

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON OPERATIIVISESTA
TIEDONANNOSTA ELOKUUN 13 PÄIVÄLTÄ:

Joku päivä sitten meidän joukkomme, jotka sijaitsevat Spas-Demenskin kaupungin luoteis- ja kaakkoispuolella, siirtyivät hyökkäykseen saksalais-facistisia joukkoja vastaan. Hyökkäys alkoi kahdelta suunnalta, Spas-Demenskin luoteispuolelta etelään ja Spas-Demenskin kaakkoispuolelta luoteeseen. Meidän joukkomme, jotka hyökkäävät Spas-Demenskin luoteispuolelta, ovat murtaneet vihollisen vahvasti linnoitetut puolustuslinjat 35 kilometrin leveydeltä ja voittaneet saksalaisten sitkeän vastarinnan edenneet 20 kilometriä. Spas-Demenskin kaakkoispuolelta hyökkäävät joukot ovat murtaneet vihollisen vahvasti linnoitetut puolustuslinjat 15 kilometrin leveydeltä ja edenneet 17 kilometriä. Kolme päivää kestäneiden kiivaiden taisteluiden aikana meidän joukkomme ovat vallanneet yli 100 paikkakuntaa, joiden joukossa on Spas-Demenskin kaupunki ja suuret asutuskeskukset Kuzemka, Bahmutovo, Belnja, Dubrovo ja Obolovka, Zanoznajan rautatiesolmu sekä Pavlinovon, Grivkan, Tshiplajevon, Boretzin ja Shajkovkan asemat.

Brjanskin suunnalla meidän joukkomme jatkoivat hyökkäystään ja valtasivat yli 60 paikkakuntaa, joiden joukossa on Shablykinon piirikeskus ja suuret asutuskeskukset Aksinino (6 km Karatshevin itäpuolella), Nataljino, Navlja, Vorontsovo, Gerasimovo ja Kutsherjajevka.

Harkovin suunnalla meidän joukkomme ovat voittaneet vihollisen vastarinnan ja lyöneet takaisin sen vastahyökkäykset, jatkaneet hyökkäystään ja edeten 6—12 kilometriä vallanneet yli 30 paikkakuntaa, joiden joukossa on Dergatshin piirikeskus ja suuret asutuskeskukset Tsherkasskoje Lozovoje, Bolshaja Danilovka (1,5 km Harkovin koillispuolella), Rogan, Novo Pokrovskoje sekä Dergatshin, Losevon, Roganin ja Mohnatshin asemat.

Muilla rintamilla partiointia sekä tykki- ja kranaatinheitintulta.

Elokuun 12 päivänä meidän joukkomme ovat kaikilla rintamilla tuhonneet 46 saksalaista hyökkäysvaunua. Ilmataistelussa ja ilmatorjuntatykistön tulilla on ammuttu alas 73 vihollisen lentokonetta.

(Jatkuu 2. siv.)

ITÄRINTAMALLA

Saksalaisten kolmas kesähyökkäys on täydellisesti mennyt myttyyn. — Punainen armeija on vallannut Orelin ja Bielgorodin kaupungit. — Kuukauden kestäneissä taisteluissa on tuhottu 120.000 ja otettu vangiksi 12.418 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

(KATSAUS SOTATOIMIIN)

Heinäkuun 5 päivänä. Hitler aloitti suurella melulla ja hälinällä kolmannen kesähyökkäyksen itärintamalla, heittäen kaapalle rintamaloikkaa Orelin—Kurskin suunnalla 38 valiodivisioonsa.

Heinäkuun 8 päivänä. Punaisen armeijan sitkeän vastarinnan johdosta saksalaiset menettivät yksistään kolmen ensimmäisen päivän taisteluissa 30.000 sotamiestä ja upseeria kaatuneina.

Heinäkuun 12 päivänä. Löylytettyään ja runneltuaan pahasti hyökkäykseen heitettyjä vihollisdivisiooneja, Punainen armeija siirtyi vastahyökkäykseen.

Heinäkuun 24 päivänä. Stalin mainitsi päiväkäskyssään, että neuvostojoukot ovat lyöneet takaisin vihollisen ja täydellisesti palauttaneet asemat, jotka niillä oli saksalaisten hyökkäyksen alkaessa, ja myöskin murtaneet vihollisen puolustuksen edeten

Viljelyslomat pomppaavat

Sotavankina oleva 3. prikaatin 1. pataljoonan 4. komppanian alikersantti Reino Olavi Joukama Helsingistä, kertoo:

„Rintamalla olevia maanviljelijöitä kiusasi jatkuvasti ajatus kotitöiden hunningolle menosta. Edellisinä kesinä annettiin maanviljelijöille lyhyitä viljelyslomia.

Tänä kesänä ei näitäkään viljelyslomia ole annettu. Meidän komppaniassa on suurin osa maanviljelijöiden poikia. Kaikkien kotona on kova työvoiman puute. Mutta ainoastaan yksi heistä sai viljelysloman.

Toiset olivat tämän johdos-

Orelin suunnalla 15—25 kilometriä. Saksalaisten kolmas kesähyökkäys on täydellisesti mennyt myttyyn.

Elokuun 5 päivänä. Kehittään hyökkäystään Punainen armeija murskasi Orelin luona olleet saksalaisten hyökkäysasemat ja valtasi voimakkaasti linnoitetut Orelin ja Bielgorodin kaupungit. Kuukauden kestäneissä taisteluissa on tuhottu 120.000 ja otettu vangiksi 12.418 saksalaista sotamiestä ja upseeria. On tullut paljastetuksi se saksalaisten taru, että neuvostojoukot eivät kykene mukakäällä menestyksellisesti hyökkäämään.

Elokuun 5 päivänä. Neuvostojoukot siirtyivät päättävään hyökkäykseen Harkovin ja Brjanskin suunnalla.

Elokuun 13 päivänä. Punaisen armeijan joukot ovat 1,5 kilometrin päässä Harkovista. Neuvostojoukkojen hyökkäys jatkuu.

Talkootyöt eivät kävele

„Talkootöissä ei saa laiskotella eikä luulla olevansa huvimatkalaa“, komentavat Suomen propagandaviskaalit hurjistuneina, kun talkootyöt eivät kävele.

Pitkäaikaisen ja hivuttavan näin riuduttamien sekä pakkokkeinoin maaseudulle ajettujen naisten ja lasten pitäisi propagandaviskaalien mielestä raataa silmät nurin päässä vieraisissa „talkootöissä“.

Koko talkoohomma on tullut vastenmieliseksi sekä maanviljelijöille että talkoolaisille itselleen. Maanviljelijät ottavat hyvin vastenmielisesti töihinsä oppimaton talkooväkeä. Kokemus on osoittanut, että talkoihin lähetetyistä naisista ja lapsista on enemmän haittaa kuin hyötyä. Siellä tarvittaisiin miehiä. Muuten menee kaikki rempalleen ja talvella on pantava hampaat naulaan.

Elonkorjuuksi kotiin!

Miten Suomen käy?

(Jatkoa 1. slv.)

lerin akselista ja luopumalla kaikista Neuvostoliitolle kuuluvista alueista, tahi verinen tappio ja samantapaiset sodan kauhut, joita Saksa ja Italia nyt saavat tuntea. Mitään „kultaista keskietä“ ei ole. Kaikkien mahdollisuuksien ulkopuolella on sellainen käänne, että Neuvostoliitto luovuttaisi vaaksaakaan maataan mannerheimiläisille anastajille. Se on hullu luulo.

Suuri levottomuus vallitsee Suomen sotarikollisten keskuudessa. He eivät ole suinkaan levottomia Suomen kansan kohtalosta, vaan ainoastaan omasta kohtalostaan, sillä kysymys sotarikollisten rankaisemisesta on nyt tullut päiväjärjestykseen. Mannerheimit, Ryditi, Linkomiehet ja muut hitleriläiset sotarikolliset tietävät, että he eivät voi pitentää armonaikaansa muuten kuin pitkittämällä hävittyä sotaansa.

Suomalaisille sotilaille on taas kysymys siitä, antavatko he niiden hävinneiden, mutta itseperäisten herrasmiesten tapattaa itsensä viimeistä myöten vai pelastavatko he itsensä surmalta ja kansansa ennenkuulumattomilta sodan kauhuilta nousemalla joukkotoimintaan sotarikollista vastaan.

MITEN MINÄ ANTAU-
DUIN VANGIKSI?

Veikko Ruokasalo

Olimme asemassa Tihvinjärven rannalla. Suunnitelmani oli yksinkertainen: päätin kuljettaa varani vähitellen etulinjalle, jotta ne sinne ja sitten kun tilisin loikkaamaan yli rintalinjan, ottaisinkin kaikki mukani. Niin teinkin.

Sain paketissa pari pulloa viinaa kotoani, ja kun kesäkuun 17 päivänä jouduin sotamies Puolivälin kanssa vartiovuorolle, otin mukani. Ryypiskelimme. Pidin varani, etten joisi liian, ja kun kaverini humaltui, otin verran, kehoitin häntä nauttimaan järven rannalle kaloja. Hän suostuikin, sillä minun saada jotain viinan sapsusta.

Kun Puoliväli oli lähtenyt, minä piilopaikkaani, panin varat reppuun, otin konepistoolin ja lähdin murtoa kohti. Kun varovasti pensaiden ja niiden suojassa, välillä ryömiä. Mitä kauemmaksi pääsin linjoista, sitä rohkeammin kävin. Pian, näin puna-armeijalaisen vartiossa noin 70 metrin päässä. Rykäsin, otin konepistoolini valkoisen nenäliinan ja minut huomannut, nostin häntä kohti ja antauduin vangiksi. Olin päässyt vaivastietä venäläisten kouruihin. Näin yksinkertainen

KARJALA KOSTAA
kutsumattomille „heimoveljille“

Yksi karjalaistytö tappaa 12 Suomen armeijan sotamiestä

Kapteeni V. Isola, 9 Kpk 5311, kirjoitti tämän vuoden heinäkuun 7 p:nä opettaja H. Mannerhoviille Vehmaisiin: „Nuo täällä liikuskelevat „partisaanit“ ovat etupäässä Vienaasta Suomea puhuvia heimoveljiä. Eräs tällainen nainen tappoi meiltä konepistoolilla yhdellä kerralla 12 miestä“.

Kapteeni V. Isolan kirje, joka joutui „partisaanien“ eli sissitaitelijain käsiin, tuo kirkasta valoa erääseen tärkeään, jokaista suomalaisesta sotamiestä koskevaan kysymykseen.

Karjalan kansa ei ole milloinkaan pyrkinyt „vapauttamaan“ suomalaisia „heimoveljiä“. Toisin sanoen, se ei ole milloinkaan käyttänyt sukulaisuuttaan rajantakaisiin vieraan maan asukkaihin verukkeena anastaakseen heidän maansa ja mantunsa. Täällä ei ole kukaan koskaan huutanut, että „minä en pistä miekkaani tuppeen, ennenkuin olen luonut mahtavan, suuren Karjalan“. Täällä ei ole aijottukaan harrkia Karjalan tasavallalle uusia „luonnollisia rajoja“, esimerkiksi Pohjanlahtea myöten, vaikka matka Vienanmerestä Pohjanlahteen ei olekaan yhtään pitempi kuin Pohjanlahdesta Vienanmereen. Tuollaisia suunnitelmia ei täällä ole haudottu eikä haudota senvuoksi, että valloitus- ja anastuspolitiikka on täysin vierasta Karjalan kansalle samoin kuin kaikille muillekin Neuvostoliiton kansoille ja niiden hallituksille.

Mutta Karjalan kansa on aina kohdellut verivihollisinaan kaikkia niitä, jotka ovat tunkeutuneet sen asuma-alueelle ase käädessä, mitä „heimoa“ tai kansallisuutta nuo kutsumattomat tulijat lienevätkin. Hyvin moni niistä suojeluskuntalaisista „heimoveljistä“, jotka vuosina 1918—22 lähtivät Karjalaa „vapauttamaan“, sai surmansa karjalaisen sissisoturien kädestä.

Karjalan kansan suhtautuminen rajan takaa tulleisiin saksalaisiin ja „suur-suomalaisiin“ „heimoveljiin“ on nyt yhtä leppymätön kuin silloinkin. Ero on vain siinä, että nyt on karjalaisten sissien lukumäärä monin kerron suurempi, heidän aseistuksensa paljoa täydellisempi, joten he voivat nyt konetuliaseillaan surmata vainolaisiaan joukkomitassa. Selvää kieltä tästä puhuu kapteeni V. Isolan kertoma tapaus, jolloin yksi ainoa karjalaistytö surmasi yhdellä kerralla 12 Mannerheimin armeijan sotilasta.

Niin tulee jatkumaan yhä lisääntyvässä määrässä, kunnes viimeinenkin Neuvosto-Karjalan kolkka on puhdistettu kutsumattomista „heimoveljistä“.

juttu oli minun antautumiseni vangiksi.

Veikko Ruokasalo, JR
11 3. komppanian entinen sotamies.

J.K. — Tahdon vielä eriko-

sesti mainita, että heti tänne puolelta tultuani minulle annettiin todistus siitä, että olin antautunut vapaaehtoisesti vangiksi. Se merkitsee, että saan lisäruoka-annokset sekä muita etuoikeuksia.

V. R.

Sanoi...

„Perkele“, sanoi entinen isäntä, kun akseli katkesi. Samoin kuuluu sanoneen Hitler, kun hänen akselikaverinsa Mussolini kääryiltä tipahti.

EUROOPAN TALONPOJAT VASTUSTAVAT SAKSALAISTA ROSVOUSTA

Unkarissa jäävät elonkorjuutyöt suorittamatta talonpoikien kasvavan vastarinnan johdosta. Talonpojat kieltäytyvät jyrkästi luovuttamasta maataloustuotteita hallituselimille, tietäen, että ne lähetetään Saksaan.

Bulgarialaiset

talonpojat pyrkivät kaikin keinoin välttämään hallituselimien kontrollia elonkorjuussa. Talonpojat piiloittavat viljansa. On paljon tapauksia, jolloin „tuntemattomat henkilöt“ poittavat kuhilaita.

Jugoslavian talonpojat kieltäytyvät tänä vuonna joukkomitassa korjaamasta viljaa, joka miltei täydellisesti on määrätty lähetettäväksi Saksaan.

Samanlaisia viestejä saapuu Romaniasta, Tanskasta, Ranskasta ja muista maista. Euroopan talonpoikien vastarinta saksalaista rosvoista vastaan ennustaa kasvavaa elintarvikepuutetta Saksalle, samoin kuin sen suomalaisille liittolaisillekin.

Onko Italiassa rauhallista?

Suomen lehdet väittävät, että Italiassa on kaikki rauhallista. Tosiasiat osoittavat toista.

Lakot ja mielenosoitukset suuntaa vastaan jatkuvat. Koko Italia on julistettu piiritystilaan. Badoglion hallituksen asema on yhä vaikeammaksi. Kansa vaatii rauhaa.

Italian kansan valtava joukkoliike kammottaa sotarikollisia kaikissa akselin maissa. Siis he inttivät tosiasioista piittaamatta, että „Italiassa on kaikki rauhallista“.

Englantilais-amerikkalaisten joukkojen sotatoimet Sisiliassa

ovat lähenemässä loppuaan. Saksalaisten käsissä on enää suuren äärimmäinen koillisnurkka, joka on korkeata vuoristoa.

Suurimmalta osalta näistä joukoista on paluutie katkaistu, sillä liittoutuneiden joukot ovat nousseet maihin niiden selustassa ja Englannin laivasto tulittaa voimakkaasti rannikkoteitä, joita myöten saksalaiset vielä voisivat perääntyä.

ILMOITUS

Kuunnelkaa radiolähetystyksiä suomalaisille sotilaille aaltopituudella 38,6 metriä joka päivä (Suomen aikaa) kello

6.10
6.40
19.00
19.40
21.00
21.45
22.30
23.00
23.30
24.00

Lähetysten ohjelma:

Viimeiset tiedot rintamalta.
Kansainvälisiä tapahtumia.
Sotavankien kirjeitä ja vetoomuksia.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Torstaina
elokuun 19 pnä

IRTI HITLERIN JA MANNERHEIMIN HÄVITYSTÄ SODASTA!

SUOMI JA AKSELI

Suomen valta herrat ovat hyvin mielellään alleviivanneet liittolaisuuttaan ja kohtalonyhteyttään Saksan fascistien kanssa aina silloin, kun voitto näytti heistä kallistuvan Saksan puolelle. Mutta nyt he eivät ole tietävinään mitään koko „aseveljyydestään“ ja kohtalonyhteydestään saksalaisten kanssa. He selittävät, että eihän heillä mukamas ole mitään tekemistä koko suurvaltasodan kanssa, heidän muuten vaan muina miehinään taistelevat „bolshevismia vastaan“.

Suomen sotarikolliset huomaavat kauhukseen, että sotatoukka on peruuttamattomasti käännyt. Punainen armeija hyökkää ja etenee, vaikka sen odotettiin perääntyvän. Englantilais-amerikkalaiset sotavoimat ovat tehneet vakavan sisäänmurron „murtumattomaksi“ kehitettyyn „Euroopan linnoitukseen“ ja avanneet itselleen oven toisen Euroopan muodostamiin Euroopan mantereelle.

Hitlerin suomalaiset apurit aavisivat, että sotarikollisten rannaisemisesta tulee nyt tosi. Onhan heidän veljensä akselissa, herra Mussolini jo eristettynä odottamassa tuomiotaan...

Hitlerin suomalaiset rikoskumppanit koettavat aivan turhaan tekeytyä viattomiksi pulmusiksi. Että Suomi kuuluu edelleenkin Hitlerin fascistiseen akseliin, sen tietää ja näkee joku tahansa. Suomen armeija käy edelleenkin sotaa Saksan puolella samassa rintamassa ja kiinnossa yhteistoiminnassa Suomessa olevien saksalaisten divi-

(Jatkuu 2. siv.)

MITEN MINÄ ANTAUDUIN VANGIKSI

JR 53 3. komppanian 2. joukkueen sotamies Viljo Hiltunen, kotoisin Paavolan pitäjän Ruukin kylästä, kertoo:

„Minä haudoin jo pitemmän aikaa Neuvostoliiton puolelle siirtymistä. Halukkaita tulijoita tälle puolelle olisi ollut paljonkin, mutta ne lykkäilivät lähtöään, odotellen mukavaa partioreisua tai yhtäkaista vartiovuoroa. Toiset taas tahtovat ensin käyttää heille luvattua lomaa, ja tulla tälle puolelle lomalta palattuaan.

Kun aika kului ja yhteisen lähdön odottelemisen näytti minusta hengenvaaralliselta, päätin siirtyä yksin.

Vangiksi antautumisen suoritin vartiiossa ollessani. Viereistä vartiomiestä, joka oli minun vartiopaikastani noin 50 metrin päässä, minä varoittin, ettei hän avaisi tulta, sillä minut on määrätty tarkastamaan edessä olevaa murretta.

Kello 6 illalla, jolloin ei ollut pelkoa vartion tarkastuksesta, lähdin rauhallisesti tallustelemaan kohti murretta. Raivasin itselleni tien yli esteiden, ja kun pääsin metsän suojaan, sidoin kepin päähän valkoisen liinan ja tupakkaa poltellen astelin venäläisten korsua kohti.

Venäläisten vartiomies oli huomannut minut jo pitkien matkojen päästä. Hän laski minut aivan lähelle ja naurahten kutsui luokseen. Varmuuden vuoksi nostin „räpylät ylös“. Kun menin vartiokämpälle, niin siel-

Viljo Hiltunen

lä tarjosi minulle ruokaa suomenkieltä puhuva sotamies.

Levättyäni jonkun aikaa korusu minua kehoitettiin lähtemään vähän kauemmaksi noista sodan melskeistä. Ja sitä minä olin halunnutkin. Lähtiesäni sain käteeni kirjallisen todistuksen siitä, että olin tullut vapaaehtoisesti sotavankuteen. Vasta täällä sain tietää, että Punaisen armeijan johto myöntää tuntuva etuoikeuksia vapaaehtoisesti antautuneille.

Odottelen vain kavereiden seuraavan esimerkkiäni, jotta saisin vähän tietoa niistä kotipuolen asioistakin*.

Sotavankien nimiä ei julkaista ilman heidän suostumustaan

SUOMI JA AKSELI

(Jatkoa 1. siv.)

sioonien kanssa. Suomen hallitus ei ole luopunut eikä ole edes ilmoittanut aikovansa luopua fascististen akselivaltain sota-liitosta, joka tunnetaan „anti-komintern“-sopimuksen nimellä ja jonka Suomen hallituksen edustaja on juhlallisesti Berliinissä allekirjoittanut.

Suomen sotapropaganda kulkee yhtä uskollisesti kuin ennenkin Saksan propagandan jälkiä. Se salaa kansalta tiedot Punaisen armeijan ja sen liittolaisten voitoista sekä Saksan armeijain tappioista. Mikäli sen on pakko niistä puhua, se värittää niitä saksalaiseen malliin. Yhtä virkaintoisesti kuin ennenkin se levittelee maailmalle typerää saksalaisia propagandavalheita, joiden tarkoituksena on saada provosoiduksi edes jonkinlaista erimielisyyttä Neuvostoliiton ja sen liittolaisten välillä.

Mannerheim, Ryti, Linkomies ja kumppanit eivät voi salata keneltäkään, että he ovat Hitlerin kätyreitä. Mannerheimiläinen sotahullujen seura on yksi nikama siinä fascistipedon selkärangassa, joka taitetaan Pu-

„SAKSAN ARMEIJAN MUSTIN PÄIVÄ“

Tämän vuoden elokuun 5 päivää, jolloin puolustuksesta hyökkäykseen siirtynyt Punainen armeija valloitti Orelin ja Bielgorodin, on ulkomailla verrattu vuoden 1918 elokuun 8 päivään, jota saksalainen kenraali Ludendorff on nimittänyt „Saksan armeijan mustimmaksi päiväksi“ viime maailmansodassa.

Elokuun 8 päivänä 1918 englantilais-ranskalaiset joukot siirtyivät hyökkäykseen saksalaisten asemia vastaan Somme-joella. Liittoutuneiden iskun voima ja yllätyksellisyys sekä heidän taktiikkansa ja taisteluvälineitensä etevämyys murtivat Saksan armeijan vastarinnan. Saksalaisten oli pakko perääntyä, ja kolme kuukautta myöhemmin, marraskuussa 1918, tapahtui ro-

Neuvostojoukot ovat vallanneet Karatshevin kaupungin

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON OPERATIIVISISTA TIEDONANNOISTA

Elokuun 15 päivänä meidän joukkomme Brjanskin suunnalla, murrettuaan vihollisen vastarinnan, valtasivat sitkeiden katu-taisteluiden jälkeen Karatshevin kaupungin.

Elokuun 16 päivänä meidän joukkomme Brjanskin suunnalla jatkoivat menestyksellistä hyökkäystään, etenivät 8—15 kilometriä ja valtasivat yli 130 paikkakuntaa, niiden joukossa Shizdran kaupungin, Malye Lukin (14 kilometriä Karatshevin länsipuolella) ja muita suuria asutuskeskuksia.

SAKSALAISET LEVITTÄVÄT VENEERISIÄ TAUTEJA

Niin sanoo JR 22:n 2. pataljoonan lääkäri

Syväriellä Punaisen armeijan vangiksi joutunut JR 22:n 2. pataljoonan 5. komppanian sotamies Reino Lätti Jaakkiman

naisen armeijan ja sen liittolaisten voimin. Suomen sotarikolliset eivät pääse edesvastuusta.

Antautumalla vangiksi, karkaamalla rintamalta, nousemalla joukkotaisteluun sotaa vastaan voi suomalainen sotamies välttää joutumasta samaan kato-tukseen sotarikollisten kanssa.

pitäjän Kuivajärven kylästä ker-toi kuulustelussa:

„Veneeriset taudit ovat levinneet Suomessa hirveän laajassa mitassa. Meillekin sotilaille on jaettu kaksi eri kertaa muistiot veneeristen tautien luonteesta ja niiden syistä. Pataljoonamme lääkäri piti huhtikuussa meille luennon veneerisistä taudeista. Hän lausui, että tämän sodan aikana

dorff mainitsee, miten perääntyvät joukot huusivat eräälle vasta rintamalle tuodulle sotaisesti esiintyvälle divisioonalle:

„Rikkurit, te pitkitätte sotaa“.

Vuoden 1918 kesään mennessä maailmansota oli kestänyt neljä vuotta. Saksa oli polkenut jalkoihinsa lähes puolet Eurooppaa. Serbia, Belgia ja Pohjois-Ranska olivat saksalaisten miehittämiä. Idässä saksalaiset olivat tunkeutuneet Ukrainan ja Krimin kautta Pohjois-Kaukasiaan uhaten Bakun öljykenttiä. Saksalaiset muodostelivat valtioita ja sanelivat niiden valtiojärjestyksen. Itämeren maista oli tarkoitus muodostaa „Itämeren liitto“, Liettuaasta ja Suomesta saksalaisten prinssien hallitsemat kuningaskunnat.

Saksa näytti ulospäin mahtavaltä jättäjäiseltä. Mutta se oli mätä sisältä.

Vielä vuoden 1918 ensi puo-

rat veneeriset taudit Suomessa suuresti levinneet. Hän totesi, että veneerisiä tauteja levittävät etupäässä saksalaiset sotamiehet ja merimiehet“.

Näin kertoo sotavanki Reino Lätti ja hänen kanssaan yhtä vangiksi joutunut saman joukko-osaston sotamies Kaino Perniön pitäjän Lintin kylästä. Onhan se edes hyönteä, että mainittu pataljoonan lääkäri uskaltaa puhua tuon verran totta. Mutta saksalaiset sotatit, Mannerheimin, Rydin Linkomiehen „aseveljet“, eivät piittaa tuollaisista toteamista mitään. Ne käyttävät edelleenkin hyväkseen Suomen hallituksen saamaansa „kauttakulupaa“ — saastuttaen yhä lisää satoja ja tuhansia Suomen kansaa.

Eiköhän jo olisi korkea aika, kun tämä kysymys esille otetaan joukkokokouksissa, joissa vaaditaan Saksan kanssa tehdyn sotaliiton purkamista ja saksalaisen sotaväen poistamista Suomesta. Samalla on vaadittava saksalaista kohtelutavasta elukkana, joka on otettava ja kuopattava.

olla saksalaiset tekivät kolme suurta hyökkäystä, kunnes elokuun 8 p:nä alkanut liittoutuneiden, englantilaisten, amerikkalaisten ja ranskalaisten vastahyökkäys teki lopun koko Saksan armeijasta.

Saksan ja sen liittolaisten armeijan tappio tässä sodassa on varma kuin viime maailmansodassakin. Ne eivät toivu voitoista, joita ovat saaneet Stalinin, Tunisiassa, Sisiliassa ja Orelissa. Musertavat iskut tulevat yhä lähemmäs, kunnes Hitler-Saksan murskattu.

Ensimmäisessä maailmansodassa liittyneiden Saksan armeijain pelastivat henkensä vanha antautumalla, rintamalta karkaamalla ja marraskuussa 1918 puhjennella yleisellä sotakapinalla. Muuta pelastustietä ei ole Hitlerin eikä Mannerheimin armeijan sotilailla.

PARTIOT LIIKKUVAT...

„Päivää emme tiedä, mikä on viimeinen“

Neiti Vilma Leppälälle, Sievi, Järvikylä, kirjoittaa sotamies Eino Junttila:

„Sievin poikia on jo kaatunut tälläkin lohkolle useita. Kyllä se on tuo venäläinen kova partioimaan. Se on tältäkin lohkolta käynyt aina Suomessa asti“.

Juho Hannukaiselle, Kaukola k., kirjoittaa hänen poikansa korpraali J. Hannukainen:

„Venäläiset rupesivat partioimaan oikein todenteolla ja kun ne vielä ovat niin hävyttömän rohkeita. Partioita tulee aina vaan uusia ja uusia“.

Aune Ylikuljulle, Oulainen, kirjoittaa sotamies V. Kulju:

„Tämä elämä on venäläisten partioiden takia tällä hetkellä niin levotonta, ettei osaa sanoa, mikä kaunis hetki se on, kun saa puupalton ylleen eli „silviin“ passituksen“.

Uskokaa nyt, kaikki Suomen armeijan sotilaat, että teidän on lähdeittävä Neuvosto-Karjalasta, jos haluatte elää! Viena, Aunus, Äänisen ja Syvärin rannat kuuluvat Karjalan kansalle. Ei milläkään Neuvostoliitolle kuuluvaa maata luovuteta saaliinhimoisille Suomen pohatoille.

Karjalankin rintamalla tuntuu jo Punaisen armeijan yhä kasvava voima. Siitä kertovat ylläesitetty kirjeetkin.

Huomaatte itsekkin, että Neuvosto-Karjalan miehitettyjen alueiden hallussapitäminen on Mannerheimin armeijalle ylivoimainen urakka. Mannerheim, samoin kuin Hitlerkin, on jo tosiasiallisesti hävinnyt sotansa.

Joka heidän puolestaan vielä kantaa asetta, se kaivaa kuoppaa itselleen. Viisas on se, joka karkaa rintamalta. Sotavankeus, metsäkaartti, joukkotoiminta sodan lopettamiseksi — siinä on pelastus.

Veikko Kärkkäiselle, Vieki, Lamminpää, kirjoittaa sotamies Pentti Kärkkäinen, 9 Kpk 5311:

„Nyt olen jo minäkin täällä venäläisten kiikarissa. Oikein keljussa porukassa, rajajääkäripataljoonassa. Tällä kohdalla ei ole edes linjoja kun kenttävarustukset, ja venäläiset partioi kovasti. Ei sitä tiedä milloin se kalloon kajahtaa“.

Sotamies Toivo A-Ile, 5 Kpk 2520, kirjoittaa korpraali Aatto Väisänen:

„Venäläiset tahtoo hääritä yhtenä. Nehän ne siellä Suomessa taasen liikkuu, ettei sitä tiedä, mihinkä ne milloinkin yhyttää“.

Emäntä Inkeri Huoviselle, Kestilä, Mannermaa, kirjoittaa hänen poikansa korpraali Erkki Huovinen 7.7.43:

„Venäläisiä on käynyt täällä meilläkin päin. Saa nähdä mille mallille vielä tää maailma pyörii ja missä olemme loppujen lopuksi, päivää emme tiedä, mikä on viimeinen“.

Saksmanni „evakuoi”

Yrittäessään pienennellä sitä musertavaa tapiota, jonka saksalaiset kärsivät Orelin ja Bielorodin luona, eräät Suomen lehdet ovat väittäneet, että saksalaiset olivat ennen perääntymistään evakuoineet Orelista kaiken viimeistä ovensäppiä myöten. Hyvinpä siellä Suomessa nähtään tuntevan saksmannien tavat. Vaikka sanothanhan „Pikku jättäläisessäkin”, että saksalainen ei varasta silloin, kun hänellä ei ole siihen tilaisuutta. Niin että katsokaapa vaan siellä Suomessaakin ovensäppienne perään, muuten se „aseveli” ottaa ja „evakuoi” lähtiessään.

„KAIKKI MENE AIVAN REMPALLEEN”

Otteita rintamalla olevien talonpoikien kirjeistä

Ida Mäkelälle, Pirkkala, Toonin posti, kirjoittaa sotamies V. Haavisto, 9 Kpk 5312:

„Olen vartoillut työlomapapereita taas, muttei tullu sen paremmin kuin ennenkään. Kyllä se olis kotonakin nyt apu tarpeen, muttei ollut minusta taaskaan auttajaksi. Milloin se tämäkin savotta loppunee, että pääsis täältä itsekukin omia töitänsä tekemään. Kaikki menee aivan rempalleen”.

Rouva Sylvi Törmäselle, Kuusamo, Saininki, kirjoittaa sotamies Uno Törmänen, 9 Kpk 5311:

„Kyllä tämä tuntuu aivan mahottomalta, kun kolmas

kesä pitää olla täällä, eikä ole joka tekis niitä maanviljelystöitä siellä”.

Rouva Tyyne Stjernalle, Kuusamo, Tavojärvi, kirjoittaa hänen miehensä, sotamies A. Stjerna, 9 Kpk 5311, 8.7.43:

„On kun tervaa söisi, kun ei pääse sinne omille viljelyksille töitä tekemään. Kyllä minua huolettaa se teidän kohtalo, että miten pärjätte edelleen, kun ne kotityöt jäävät aina tekemättä”.

Sadonkorjuu ja muut maatalouden syystyöt odottavat tekiäänsä. Tekemättä ne jäävät, varsinkin pieneläijien pelloilla, jos miehet pysyvät ampuma-

Akselivaltojen vastarinta Sisiliassa murrettu

Amerikkalaiset joukot vallanneet Messinan

Liittoutuneiden päämaja Pohjois-Afrikassa ilmoittaa, että amerikkalaiset joukot ovat marssineet Messinaan. Sotatoimet Sisiliassa ovat päättyneet.

ROOMAN TOINEN POMMITUS

Vahvat liittoutuneiden pommittajakoneyhdistelmät tekivät elokuun 13 päivänä hyökkäyksen Rooman lajitteluasemia vastaan.

Englannin ilmavoimat tekivät elokuun 13 päivän vastaisena yönä erittäin voimakkaan hyökkäyksen Milanon teollisuuskohteita ja huoneistoja vastaan. Lisäksi ovat suuret pommittajakoneet tehneet hyökkäyksen Torinon. Englantilaiset ovat pommittaneet Berliiniä.

SAKSALAISET PAKENEVAT SISILIASTA

New York. Associated Press tiedottaa, että Saksan sotilasjohto on määrännyt italialaisten sijoittautumaan niin, että se helpottaisi saksalaisten perääntymistä Sisiliasta.

Vangiksi joutuneet italialaiset kertovat saksalaisten ampuvan italialaisia, jotka eivät alistu siihen, että saksalaisten joukot evakuoitaisivat ensimmäisinä Sisiliasta.

Yhteenottoja Pariisissa

Pariisissa on sattunut yhteenottoja väestön ja saksalaisten miehittäjien välillä. Ranskalaiset tekevät hyökkäyksiä saksalaisten sotilaita vastaan. Eräissä kaupunkiosissa ranskalaiset isäntämaantälvät tuhosivat kranateilla 15 hitleriläistä. Toinen ryhmä ranskalaisia hyökkäsi asevarastoon Saint Cloussa. Kolme vahtisotilasta sai surmansa ja varasto räjäytettiin.

haudoissa ja tyytyvät vain valittamaan sitä, kuinka työlomien anomukset hyljätään. Sotilaiden joukkovaatimuksilla voidaan herrat pakottaa antamaan työlomia kaikille talonpoikaistilaille, eikä ainoastaan joillekin isojen talojen isännille.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
elokuun 22 pnä

KÄDET IRTI NEUVOSTO-KARJALASTA!

EI VALTTI,
VAAN HAUTA

Miten minä antauduin vangiksi?

Osmo Härmä

Johon kirjoitin: „Palauttakaa tämä hevonen yksikköön 9 Kpk 5139. Itse olen lähtenyt”.

Miinakentän ylitin siltä kohdalta, jossa tykin ammuksia oli eniten räjähdellyt. Ainakin 80 % miinoista oli räjähtänyt, joten linjan voitiin ylittää helposti.

Kun tulini venäläisten puolelle, niin en kuullut enkä nähnyt vartiomiestä. Vasta sitten, kun olin lähellä venäläisten korsua, kuului takaa huudahdus ja naurava venäläinen vartiomies viittoi kädellään menemään sisälle. Korsussa sain vasta tietää, että jokainen minun liikkeen kuopalta kuopalle hyppiessäni oli huomattu. Oli huomattu sekin, että olin tullessani huiskuttanut valkoista nenäliinaa.

Kohta tälle puolelle tultuani sain todistuksen siitä, että olin antautunut vapaaehtoisesti vangiksi. Tämän todistuksen perusteella minulle samoin kuin kaikille muillekin vapaaehtoisesti antautuneille, annetaan parempi ruoka kuin tavallisille sotavangeille, sekä muita etuisuuksia.

Osmo Härmä

Pioneeripataljoona 34:n 1. kompp. sotamies.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

(Jatkuu 2. siv.)

Saksmanni „evakuoi”

Yrittäessään pienennellä sitä musertavaa tapiota, jonka saksalaiset kärsivät Orelin ja Bielorodin luona, eräät Suomen lehdet ovat väittäneet, että saksalaiset olivat ennen perääntymistään evakuoineet Orelista kaiken viimeistä ovensäppiä myöten. Hyvinpä siellä Suomessa nähtään tuntevan saksmannien tavat. Vaikka sanothanhan „Pikku jättäläisessäkin”, että saksalainen ei varasta silloin, kun hänellä ei ole siihen tilaisuutta. Niin että katsokaapa vaan siellä Suomeksikin ovensäppienne perään, muuten se „aseveli” ottaa ja „evakuoi” lähtiessään.

„KAIKKI MENEÄ AIVAN REMPALLEEN”

Otteita rintamalla olevien talonpoikien kirjeistä

Ida Mäkelälle, Pirkkala, Toosin posti, kirjoittaa sotamies V. Haavisto, 9 Kpk 5312:

„Olen vartoillut työlomapapereita taas, muttei tullu sen paremmin kuin ennenkään. Kyllä se olis kotonakin nyt apu tarpeen, muttei ollut minusta taaskaan auttajaksi. Milloin se tämäkin savotta loppunee, että pääsis täältä itsekukin omia töitänsä tekemään. Kaikki menee aivan rempalleen”.

Rouva Sylvi Törmäselle, Kuusamo, Saininki, kirjoittaa sotamies Uno Törmänen, 9 Kpk 5311:

„Kyllä tämä tuntuu aivan mahottomalta, kun kolmas

kesä pitää olla täällä, eikä ole joka tekis niitä maanviljelystöitä siellä”.

Rouva Tyyne Stjernalle, Kuusamo, Tavojärvi, kirjoittaa hänen miehensä, sotamies A. Stjerna, 9 Kpk 5311, 8.7.43:

„On kun tervaa söisi, kun ei pääse sinne omille viljelyksille töitä tekemään. Kyllä minua huolettaa se teidän kohtalo, että miten pärjätte edelleen, kun ne kotityöt jäävät aina tekemättä”.

Sadonkorjuu ja muut maatalouden syystyöt odottavat teki-jäänsä. Tekemättä ne jäävät, varsinkin pieneläijien pelloilla, jos miehet pysyvät ampuma-

Akselivaltojen vastarinta Sisiliassa murrettu

Amerikkalaiset joukot vallanneet Messinan

Liittoutuneiden päämaja Pohjois-Afrikassa ilmoittaa, että amerikkalaiset joukot ovat marssineet Messinaan. Sotatoimet Sisiliassa ovat päättyneet.

ROOMAN TOINEN POMMITUS

Vahvat liittoutuneiden pommittajakoneyhdistelmät tekivät elokuun 13 päivänä hyökkäyksen Rooman lajitteluasemia vastaan.

Englannin ilmavoimat tekivät elokuun 13 päivän vastaisena yönä erittäin voimakkaan hyökkäyksen Milanon teollisuuskohteita ja huoneistoja vastaan. Lisäksi ovat suuret pommittajakoneet tehneet hyökkäyksen Torinon. Englantilaiset ovat pommittaneet Berliiniä.

SAKSALAISET PAKENEVAT SISILIASTA

New York. Associated Press tiedottaa, että Saksan sotilasjohto on määrännyt italialaisten sijoittautumaan niin, että se helpottaisi saksalaisten perääntymistä Sisiliasta.

Vangiksi joutuneet italialaiset kertovat saksalaisten ampuvan italialaisia, jotka eivät alistu siihen, että saksalaisten joukot evakuoitaisivat ensimmäisinä Sisiliasta.

Yhteenottoja Pariisissa

Pariisissa on sattunut yhteenottoja väestön ja saksalaisten miehittäjien välillä. Ranskalaiset tekevät hyökkäyksiä saksalaisten sotilaita vastaan. Eräissä kaupunkiosissa ranskalaiset isäntämaantälvät tuhosivat kranateilla 15 hitleriläistä. Toinen ryhmä ranskalaisia hyökkäsi asevarastoon Saint Cloussa. Kolme vahtisotilasta sai surmansa ja varasto räjäytettiin.

haudoissa ja tyytyvät vain viettämään sitä, kuinka työlo- anomukset hyljätään. Sotilaiden joukkovaatimuksilla voidaan herrat pakottaa antamaan työlomia kaikille talonpoikaistilaille, eikä ainoastaan joillekin isojen talojen isännille.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Sunnuntaina
elokuun 22 pnä

KÄDET IRTI NEUVOSTO-KARJALASTA!

EI VALTTI,
VAAN HAUTA

Miten minä antauduin vangiksi?

Osmo Härmä

Neuvostoliiton puolelle siirtymistä olin suunnitellut jo pitemmän aikaa. Punakaartilaisen poikana ja työläisenä minua hävetti tappelilla väärän asian puolesta ja vielä suojeluskuntalaisten ja saksalaisten rinnalla, jotka 1918 murhasivat joukottain suomalaisia työmiehiä ja torppareita.

Kun ilta alkoi hämärtää ja vartiomies meni käymälään, otin kompanian hevosen, satuloin sen ja lähdin ratsain kohti linjoja. Ilman kommelluksia pääsinkin etumaastoon. Vartiomiehet eivät minua pysäyttäneet, sillä he eivät uskoneet yllöikkarin olevan niin julkean, että ei viitsi edes kävellä. Hevosen kanssa oli kuitenkin vaikea ylittää esteitä. Sidoinkin sen puuhun ja panin satulaan lapun,

johon kirjoitin: „Palauttakaa tämä hevonen yksikköön 9 Kpk 5139. Itse olen lähtenyt”.

Miinakentän ylitin siltä kohdalta, jossa tykin ammuksia oli eniten räjähdellyt. Ainakin 80 % miinoista oli räjähtänyt, joten linjan voin ylittää helposti.

Kun tulín venäläisten puolelle, niin en kuullut enkä nähnyt vartiomiestä. Vasta sitten, kun olin lähellä venäläisten korsua, kuului takaa huudahdus ja naurava venäläinen vartiomies viittoi kädellään menemään sisälle. Korsussa sain vasta tietää, että jokainen minun liikkeen kuopalta kuopalle hyppiessäni oli huomattu. Oli huomattu sekin, että olin tullessani huiskuttanut valkoista nenäliinaa.

Kohta tälle puolelle tultuani sain todistuksen siitä, että olin antautunut vapaaehtoisesti vangiksi. Tämän todistuksen perusteella minulle samoin kuin kaikille muillekin vapaaehtoisesti antautuneille, annetaan parempi ruoka kuin tavallisille sotavangeille, sekä muita etuisuuksia.

Osmo Härmä

Pioneeripataljoona 34:n 1. kompp. sotamies.

Sotavankien nimiä ei julkaista

ilman heidän suostumustaan

(Jatkuu 2. siv.)

Punaisen armeijan hyökkäys jatkuu

NEUVOSTOLIITON TIEDOITUSTOIMISTON OPERATIIVISESTA
TIEDONANNOSTA ELOKUUN 21 PÄIVÄLTÄ

Elokuun 21 päivänä meidän joukkomme Harkovin suunnalla murtivat vihollisen vastarinnan ja lyöden takaisin sen västahyökkäykset jatkoivat hyökkäystaisteluita ja valtasivat muutamia paikkakuntia.

Brjanskin suunnalla ja Spas-Demenskin lounaispuolella meidän joukkomme kävivät taisteluita parantaen asemiansa.

Saksalais-fascististen joukkojen menetykset

Neuvostoliiton—Saksan rintamalla heinäkuun
5 päivästä elokuun 20 päivään

Kesätaisteluiden aikana heinäkuun 5 päivästä elokuun 20 päivään meidän joukkomme ovat Neuvostoliiton—Saksan rintaman kaikilla lohkoilla tuhonneet 4.600 vihollisen lentokonetta, 6.400 hyökkäysvaunua, 3.800 tykkiä ja yli 20.000 autoa.

Vihollisen menetykset kaatuneina käsittävät 300.000 sotamiestä ja upseeria.

Ottaen huomioon, että saksalais-fascistisessa armeijassa haavoittuneiden sotamiesten ja upseerien luku ylittää vähintään 2—2,5 kertaa kaatuneiden lukumäärän, on laskettava, että saksalaisten menetykset heinäkuun 5 päivästä elokuun 20 päivään käydyissä taisteluissa ovat kaatuneina ja haavoittuneina vähintään 1.000.000 sotamiestä ja upseeria.

Samana aikana meidän joukkomme ovat ottaneet 857 hyökkäysvaunua, 1.274 tykkiä, joukossa moottoritykkejäkin, 3.429 konekivääriä ja 4.230 autoa.

Vangiksi on otettu 25.600 saksalaista sotamiestä ja upseeria.

Neuvostoliiton Tiedoitustoimisto.

SISAREN KIRJE

Vaasasta kirjoittaa eräs nuori nainen veljelleen, jonka nimeä emme mainitse, säästääksemme hänen ymmärtäväistä sisartaan ohra- ja suojeluskunta-saksmannien vainotoimenpiteiltä.

„Et voi uskoa kuinka minua sieppasi, kun kirjoitit niin epätoivoisesti, että et jaksaiskoakaan vielä kerran pääseväsi siviiliin. Minä vaan en voi mitenkään käsittää, miksette te, aikamiehet, jolopultakin sano suuttanne puhtaaksi ja viittaa kintaalla kokosavotalle.

Kyllähän sitä huudetaan, että „kylä kotirintama kestää“. Mutta kun totta puhutaan, niin sen kestämissä kanssa on vähän niin ja näin. Leipäkin on niin lujassa, ettei tahdo saada vaikeita itkis. Ei tästä elämästä mitään tule, jollette te miehet palaa sieltä omiin töihinne. Sanokaa nyt niille sotaherroille, että sotikoot itse manniensa kanssa, kyllä sitä korpien tarpomista jo meille riittää. Kyllä se on surullista, kun Suomen miehet ovat niin raukkoja, etteivät uskalla lähteä sieltä pois, vaikka ihan selvästi näkevät, että kuolema uhkaa meitä kaikkia.

Ja mitä hiton „puolustamista“ sinullakin on siellä toisten maalla. Älä tykkää apulantaa, jos sanon näin meidän kesken suoraan mitä ajattelen: nautahan sinä olet, jos annat niiden vielä tapattaa itsesi. Antautuisit edes vangiksi. Säilyyhän se henki silläkin pelillä“.

Omasta puolestamme huomautamme vain, että vaasalaisen tytön ankarat, mutta oikeudenmukaiset ja viisaat nuhteet ja varoitukset olivat kaikuneet kuuroille korville. Hänen veljensä antoi sittenkin tapattaa itsensä „mannien“ asialla. Kirje löytyi kaatuneen sotamiehen taskusta.

EI VALTTI, VAAN...

(Jatkoa 1. siv.)

Mainittu hitleriläisten äänenkannattaja puhuu aivan kuin ei olisi olemassakaan Punaista armeijaa, joka on parastaikaa kaavoittamassa maaltaan „voittamattomia“ saksalaisia miljoonarmeijoita ja joka huomenna voi käydä käsiksi mannerheimiläisiin anastajiin. Se puhuu aivan kuin ei olisiakaan olemassa englantilais-amerikkalaisia joukkoja, jotka ovat jo käyneet kiinni fascistiseen Italiaan, samantyyppiseen Saksan liittolaiseen kuin Suomikin, mutta vain paljoa suurempaan ja voimakkaampaan.

Painakoon jokainen suomalainen sotamies ja upseeri kerta kaikkiaan mieleensä, että kaikenlainen jaarittelu rauhasta ja rauhanneuvotteluista, „valteista“ ja muusta sen kaltaisesta on pelkkää kannunvalantaa niin kauan kuin suomalaisen sotilaan saattamiseksi alppikentä polkee Neuvosto-Karjalan kamaraa. Anastetuista Karjalan alueista ei koskaan tule minkäänlaista valttia Suomen fascististen valtanpitäjien käsissä. Siitä voitulla ainoastaan hauta kaikille niille suomalaisille sotamiehille ja upseereille, jotka vielä jatkavat Mannerheimin hävittyä sotaa.

Hitlerin kätyrien „rauhottavalla“ jaarittelulla „valteista“ on kiera tarkoitus: Hitlerin käytettäväksi tahdotaan edelleenkin hankkia suomalaista tykinruokaa Hitler-Saksan lopullisen katastroofin hetken saakka. Sillä tahdotaan edes jonkun verran lykätä tuonnemmaksi sotarikollisten rankaisemisen hetkeä tappamalla yhä lisää suomalaisia sotamiehiä.

Suomalainen sotilas! Ratkaise itse, kannattaako sinun menettää henkesi sitä varten, että Mannerheimin kiertämätön ja väistämätön tappio ei tulisi tänään, vaan vasta huomenna. Etkö ole parempi, että teet tyhjiksi halveksittujen saksalaiskätyrien kierät suunnitelmat antautumalla Punaisen armeijan vangiksi tai lähtemällä kotiisi Suomeen, nauttamalla kapinaan sotaa vastaan

PARTIOT LIKKUVAT...

Venäläisen partion vangiksi joutuneen
upseerin lausunto

Sotavangiksi joutunut Luttojoen varrella sijaitsevan Petsamon erillisen osaston (Pennasen pataljoonan) luutnantti Jaakko Pohjola Perniöstä, kertoi haastattelijalle:

Venäläisten sissipartioiden toiminta on muodostunut pelottavaksi vitsaksi Suomen armeijalle. Partiot tunkeutuvat syvälle Suomen armeijan puolustuslinjojen selkäpuolelle. Ne antavat sotajoukkojen huoltoteillä, selkäpuolen varuskunnissa ja muualla, useinkin siellä, missä ei kaikkein vähimmän on osannut odottaa.

Meidänkin pataljoonassa olleita hermostuneita tämän johdosta. Vaikka pataljoonassamme onkin tiettävästi „silmät auki“, niin siitä huolimatta ei sissiparjalle voida mitään. Ne ovat taitavia liikkumaan, että „joukkoon“ niitä ei saa.

Heinäkuussa, kaikkein kirkkaimpana aikana me olimme hyvin yllätettyjä, kun venäläisen partio tunkeutui kauas meidän selustamme, aina Petsamon maantien varteen saakka. Sitä retkellä ne pistivät ilmaan kahden maantiesillan, tuhosivat lentäpostiauton ja tulittivat tien

läheisyydessä olevia sotilaspaikkoja. Parakeista tuhoutui haavoittuneina ja kaatuneina 20 miestä.

Usein venäläisten partiot järjestävät hyvin taitavasti väijytyksiä. Näihin väijytyksiin on sortunut meidänkin pataljoonasta monta partiota. Viime helmikuussa sortui tällaiseen väijytykseen alikersantti Virtasen johtama partio, jossa Virtanen ja useita muita joutui vangiksi ja osa kaatui.

Samanlaiseen väijytykseen jouduin minäkin partioineni heinäkuun 19 päivänä. Syntyneessä kahakassa minä haavoituin ja osa miehistäni kaatui.

Luutnantti Pohjolan kertomus osoittaa, että Suomen armeijan sotamiehet ja upseerit ovat joutuneet sellaiseen kehään, josta he eivät hengissä selviä, elleivät aikanaan lähde omalle maalleen tai antaudu Punaisen armeijan vangiksi.

ONKO NEUVOSTOLIITTOSSA NÄLKÄ?

Tässä matoisessa todellisessa maailmassa on saksalaisten ja meidän liittokumppaniensa asiain surullisessa jamassa. Heille ei ole jäänyt niin ollen muuta kuin etsiä itselleen lohjuksia oman mielikuvituksensa maailmoista. Sieltä on m. m. koettu Suomessakin hyvin tunnettu saksalainen ankkra, että Neuvostoliitossa on muka nälkä.

Tosiasiat osoittavat toista. Venäjällä on aina täydellä syyllä leiketty Euroopan vilja-aitaksi. Viimeisten 20 vuoden aikana Neuvostoliiton viljatuotanto on ollut enemmän kuin kaksinkertain-

sesti. Se on nyt kolmas osa koko maailman jyväviljatuotannosta ja puolet koko maailman ruistotuotannosta. Sodan aikana ei viljatuotanto ole vähentynyt, vaan lisääntynyt. Tänä kolmantena sotavuotena Neuvostoliiton työläiset saavat joka päivä 800—1.000 grammaa leipää ja sitä vastavastan määrän muita ravintoaineita. Yksinpä sotavankikin saa vähintään 600 grammaa leipää päivässä, mikä on lähes kolme kertaa enemmän kuin Hitler-Suomi antaa suurimmalle osalle omia kansalaisiaan.

TYÖLOMIA EI TULE

Rouva Vendla Räisäselle,
Kiiminki, Hannus, kirjoittaa
sotamies Eino Muttos-
niemi, 9 Kpk 5311:

„Niin mitenkähän sinä polon-pärjää sadonkorjuun aikana, ethän sinä itse jaksaa millään tehdä“.

Rouva Tilda Kulppilalle,
Kuusamo, Heikkilä, kirjoittaa
sotamies J. V. Törmä-
nen, 9 Kpk 5311:

„Siitä työomatouhusta. Se meni taasen aivan plörinäksi. Nyt en pääse työlomalle ollenkaan, ja tiedän, että viljojen korjuun ja syystöiden aikana sieläkin olisi niin suuresti minunkin apuani tarvittu. Mutta ei ne herrat näy enää välittävän maamiehen tarpeista, kun ei saa oikeutta kaikkien välttämättömimpienkään töiden tekoon“.

Sohvi Manniselle, Kuusamo, Murtomaa, kirjoittaa
alikersantti Väinö Manni-
nen, 9 Kpk 5330:

„Siellä kohta alkaa elonkorjuutyöt. Onko elonkorjaajista tietoaakaan? Minua eivät viskaallit laskeneet, vaikka yritin oikein lujasti. Sanoivat vain ylimielisesti, ettei teillä ole kotona mitään tekemistä. Kyllä arvaat miten minua leikkasi, sillä käsitin tämän huomautuksen toisen hädällä leikkimiseksi“.

Kyllä se on nyt ihan selvää jokaiselle, että jollei sotamiehet itse tartu miehen tavalla asioihin käsiksi, niin jäävät elonkorjuu niinkuin muutkin maatyöt tekemättä.

Kun Italiassa kalahtaa, niin Suomessa älähtää

Italian fascistikonnien kurja kohtalo on saanut Suomen sotahullut menettämään kokonaan huumorintajunsa. Eli oikeammin sanoen se on tehnyt heistä verrattomia humoristeja — vastoin tahtoaan.

Nurkantakaiset maaseutulehdet „Karjala“ ja „Turun Sanomat“ opettivat äskettäin hyvin isällisessä äänilajissa Rooseveltia ja Churchillia, että näiden olisi noudatettava „järkevää“ ja „pidättyväistä“ suhtautumista fascistista Italiaa kohtaan. Nuo humoristit varoittivat Rooseveltia ja Churchillia siitä „hervittävästä edesvastuusta“, joka heidän harteilleen lankeaa, jos kohtelevat liian kovakouraisesti Italiaa ja muita Saksan vasalleja.

Kun Saksa karkasi petomaisesti Norjan, Tanskan ynnä muiden puolueettomien maiden pienten kansojen kimppuun, ei „Karjala“ eikä „Turun Sanomat“ kehoittaneet Hitleriä järkevyyteen enempää kuin pidättyväsyyteenkään.

„Se onkin vallan toista“, vastannevat yllämainitut humoristit. „Se ei tehnyt meille kipeätä, mutta tämä tekee“.

Uusia hyökkäyksiä Berliiniin

Englantilaiset pommittajakoneet tekivät uuden hyökkäyksen Berliiniin elokuun 25—26 päivän välisenä yönä. Viimeisten tietojen mukaan heitettiin elokuun 24 päivän vastaisena yönä Berliiniin 50 minuuttia kestäneen pommituksen aikana 1.700 tonnia raskaita räjähdys- ja sytytyspommeja. Pommituksen johdosta syttyi valtavia tulipaloja, joiden kajastus näkyi 200 mailin päähän kaupungista. Mainittuna yönä osallistui hyökkäykseen Berliiniä vastaan 700 pommittajakonetta.

SAKSAAN LÄHETETTÄVIÄ KOLLEJA

Kuvamme vastaa kahteen kysymykseen:

1) Koska sota loppuu? 2) Mitä on tehtävä Suomen itsenäisyyden turvaamiseksi?

Sota loppuu silloin, kun suomalainen sotamies vihdoinkin huomaa, että hänellä on parempaakin tekemistä kuin odotella kuulaa kalloonsa vieraalla maalla. Sota saadaan loppumaan ja Suomen itsenäisyys turvatuksi siten, että rintamalta kotiinsa lähtenyt sotamies ryhtyy ripeästi ruokkoamaan maataan Saksan kätyreistä ja kускаamaan heitä sinne, missä niiden paikka on, nimittäin Hitlerin valtakunnassa.

Kun suursiivous on suoritettu, Saksan valtiolle kuuluvat kolliit huolellisesti pakattu ja nyöritetty sekä asiaankuuluva viiden pennin postimerkki isketty paikalleen, voidaan aloittaa lastaus-työt siihen reippaaseen tyyliin kuin kuvasta näkyy.

Ylinä kaaressa linkoutuva kolli on saksmanni Linkomies. hänen perässään starttaa saksmanni Walden, vuoroaan odottavat saksmanni Ryti ja saksmanni Mannerheim.

SOTILAAN ÄÄNI

N:o 73
1943

RINTAMALEHTI

Keskiviikkona
elokuun 25 pnä

HARKOV PUNAISEN ARMEIJAN KÄSISSÄ

KORKEIMMAN YLIPÄÄLLIKÖN PÄIVÄKÄSKY

Kenraalieversti KONEVILLE, armeijankenraali VATUTINILLE,
armeijankenraali MALINOVSKILLE

Tänään, elokuun 23 päivänä, Arorintaman joukot, Voroneshin, ja Lounaisrintaman joukkojen tukiessa tarmokkaasti sivustoilta, murtivat ankarien taisteluiden jälkeen vinollisen vastarinnan ja valtasiivat rynnäköllä Harkovin kaupungin. Näin ollen Ukrainan toinen pääkaupunki, meidän Harkovimme, on vapautettu saksalais-facististen konniien ikeestä.

Hyökkäystaisteluissa Harkovin valloittamiseksi meidän joukkomme osoittivat korkeata taistelutaitoa, urhoollisuutta ja liikehtimiskykyä.

Harkovin taisteluissa ovat kunnostautuneet kenraalimajuri Managarovin, kenraaliluutnantti Krjutshenkinin, kenraaliluutnantti Shumilovin, kenraaliluutnantti Hagenin, panssarivoimien kenraaliluutnantti Rotmistrovin joukot ja ilmavoimien kenraaliluutnantti Gorjunovin lentäjät sekä kenraalimajuri Kozlovin 33. kaartin jalkaväkiarmeijakunnan ja kenraalimajuri Koltshiginin 34. jalkaväkiarmeijakunnan joukko-osastot.

Harkovin vapauttamisen kunniaksi 89. kaartin Bielgorodin jalkaväkidivisioonalle, 252., 84., 299., 116., 375. ja 183. jalkaväkidivisioonalle sekä 15., 28. ja 93. kaartin jalkaväkidivisioonalle on annetta-

va „Harkovin“ nimi ja tästä lähin niiden nimenä on oleva: 89. kaartin Bielgorodin ja Harkovin jalkaväkidivisioona, 252. Harkovin jalkaväkidivisioona, 84. Harkovin jalkaväkidivisioona, 299. Harkovin jalkaväkidivisioona, 116. Harkovin jalkaväkidivisioona, 375. Harkovin jalkaväkidivisioona, 183. Harkovin jalkaväkidivisioona, 15. kaartin Harkovin jalkaväkidivisioona, 28. kaartin Harkovin jalkaväkidivisioona ja 93. kaartin Harkovin jalkaväkidivisioona.

Harkovin voiton kunniaksi tänään, elokuun 23 päivänä, kello 21 meidän Kotimaamme pääkaupunki Moskova antaa Kotimaamme nimessä Harkovin vapauttaneiden mainehikkaiden joukkojemme kunniaksi 20 yhteislaukausta 224 tykillä.

Mainiosti suoritettujen sotatoimien johdosta lausun kiitokseni kaikille teidän johtamillenne joukoille, jotka ovat osallistuneet sotatoimiin Harkovin vapauttamiseksi.

Ikuinen kunnia sankareille, jotka ovat kaatuneet taistelussa meidän Kotimaamme vapauden ja riippumattomuuden puolesta.

Kuolema saksalaisille miehittäjille!

Korkein Ylipäällikkö
Neuvostoliiton marsalkka
J. STALIN

Elokuun 23 päivänä 1943.

HARKOV

(Jatkoa 1. siv.)

työnä, joka suoritettiin saksalaisten sotamarsalkkojen "neurokkaiden suunnitelmien" mukaisesti, ovat tosiaankin nautrettavia. Saksalaiset saivat Harkovista käpälät allensa sen vuoksi, että Stalingradin haamu kammotti heitä.

Ymmärtääkseen pohjaan saakka Punaisen armeijan Harkovin luona saavuttaman suuren voiton merkityksen samoin kuin myöskin Orelin, Bielgorodin, Karatshevin ja Spas-Demenskin voittojen merkityksen, ei ole unohdettava sitä tosiasiaa, että kaikki nämä voitot on saavutettu Punaisen armeijan kesähyökkäyksessä, vaikka Punaisen armeijan piti saksalaisten laskujen mukaan kesällä peräntä.

Selkäsauna Harkovin luona ja useat muut suuret veriset tappiot, joita tänä kesänä on tuotettu "voittamattomille" Saksan miljoona-armeijoille, ovat havainnollisena varoituksena mannerheimiläisille anastajille. Ne antavat käsityksen siitä hirtävistä voimista, joka on syösyvä niiden yli, jotka eivät arvaa lähteä hyvän sään aikana pois neuvostomaan kammaralta tahi antautua Punaisen armeijan vangeiksi.

Herrat raivostuvat

"Suomi on itsenäinen ja kansanvaltainen maa. Mutta voit sitä, joka uskaltaa olla eri mieltä Hitlerin kanssa. Hänet pannaan matalaksi".

Tuollainen on lyhyesti ja ytimekkäästi ilmaistuna Linkomiehen hallituksen äänenkannattajien nykyinen "järjenjuoksu".

"Uusi Suomi", "Karjala" y. m. hitleriläiset lehdet ovat nousseet takajaloilleen sen johdosta, että 33 eri puolueisiin lukeutuvaa huomattavaa asemassa olevaa henkilöä on lähettänyt presidentti Rydille kirjelmän, jossa he esittävät toivomuksia kurssin muutoksesta hallituksen politiikassa Suomen itsenäisyyden ja rauhan turvaamista koskevissa kysymyksissä.

MITEN ME ANTAUDUIMME VANGEIKSI

Laihian pitäjän Yrjälän kylästä kotoisin olevat veljekset Rento Johannes ja Reino August Vuoto, jotka palvelivat sotamiehinä JR 101:n 21. pataljoonan 3. komppanian 2. joukkueessa, kirjoittavat:

Me olemme aina olleet herrojen "Suur-Suomi"-seikkailua vastustajia. Olimme jo kauan sitten vakavasti päättäneet, että Hitlerin ja Mannerheimin puolesta ei tapella.

Punaisen armeijan puolelle siirtymisen valmistimme hyvin. Otimme selvää edessämme olleesta miinakentästä ja valitsimme ylitulopaikan. Kun heinäkuun 26 päivänä pääsimme yhdessä varmaan samalle pesäkkeelle, panimme aikeemme täytäntöön, vaikka olikin kirkas aamupäivä. Vartiovuoromme alkoi kello 8 aamulla. Valmiiksi katsomaamme tietä tulimme ryömien Punaisen armeijan puoleisille esteille, Kenttäkaiuttimessa saamiemme ohjeiden mukaisesti annoimme puna-armeijalaisille merkin valkoisella nenäliinalla. Sen jälkeen meillä ei ollut enää mitään vaikeutta, sillä nythän oli jo tie selvä.

Puna-armeijalaiset ottivat meidät hyvin vastaan.

Kun meidän ryhmämme alikersantti Heinämaa ja sotamies Hautaniemi tulivat joku aika sitten Punaisen armeijan puolelle, selittivät pataljoonan herrat, että se on muka viinan ansiota. Mutta mitä ne nyt sanovat, kun mekin tulimme tälle puolelle ja kun koko komppania tietää, että Vuoton veljekset eivät ole koskaan maistaneetkaan viinaa, eikä edes tupakkaa polttaneet.

No, sanokoot he mitä tahansa. Totuus on kuitenkin se, että me emme tahtoneet olla Mannerheimin rosvoaikkeitten täyttäjinä ja siksi siirryimme tälle puolelle. Kehoitamme toisiakin seuraamaan esimerkkiämme. Se maksaa vaivan. Rintamalinjan yli tuleminen on helppo juttu, kun hiukan ajattelee ja valmisteele edeltä. Yliolikkari on täällä etuoikeutetussa asemassa. Ruokaa on riittämiin eikä työ tapa. Saimme kumpikin sellaisen "yliolikkarin passin", jolla varmasti pärjäämme hyvin sodan loppuun asti.

Rento ja Reino Vuoto.

Tuollainen sekaantumisenhallituksen asioihin

on outoa, se on sietämätöntä! Sähisee "Uusi Suomi" raivostuneena. Hallituksen politiikassa ei ole mitään muuttamista, hallitus ei kaipaa kenenkään neuvvoja! Huutaa "Karjala" sapeksaasti, suu viheriässä vaahdossa, syytäen julmia uhkauksia kirjelmän allekirjoittajia kohtaan.

Kirjelmän allekirjoittajat eivät ole tavallisia kuolevaisia, vaan hallituspuolueisiin lukeutuvia silmäntekeviä. He näkevät, että Linkomiehen hallituksen "suora ja selvä tie" vie Suomen kansan päistikkä samaan perikatoon yhdessä Hitlerin kanssa, jos ei kurssia muuteta. Romahduksen pelko pakottaa heidät esittämään eräitä kainoja toivomuksia. Mutta sekin on jo liikaa niin sano-

tussa "kansanvaltaisessa" Suomessa!

Humoristisin puoli tässä jutussa lieenee siinä, että "Uusi Suomi" ja "Karjala" sadatellesaan kirjelmän allekirjoittajia ja syytäessään tulta ja tulikiveä kaikkien toisinajattelevien ja tyytymättömien niskaan, inttavat sataa massa hengenvedossa, että "Suomen kansa on muka yksimielisempää kuin koskaan ennen!"

"Uuden Suomen" ja "Karjalan" huonosti hillityt raivonpurkaukset kirjelmän allekirjoittajia kohtaan osoittavat, että yksimielisyyttä ei todellisuudessa ole edes hallituspuolueitten sisällä.

Niin kainoja kuin 33 toimihenkilön kirjelmässä esitetyt toivomukset lienevätkin, on niiden esittäminen sittenkin merkittävä

Sotavankien kirjeitä kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituilla osoitteilla edelleen.

Emäntä Hilma Kumpulainen, Iisalmi, Salahmi.

Tervehdys Mummulle!

Tervehdykseni täältä Venäjältä, jossa olen sotavankina. Olen ollut terveenä koko ajan. Kohtelu on hyvä. Ruokaa saan kolme kertaa päivässä. Heti aamulla herätyksen jälkeen pääsemme ruokailemaan, jolloin meille annetaan keittoa, leipää, lihaa, sokeria ja kahvia. Päivällinen on hyvä ja voimakas ja illalla saadaan hyvää puuroa, joten ei ole nälkä. Töissä käyn 8 tuntia päivässä, joten ei täällä ole työpäivä jatkunut, vaikka onkin sota. Kun tekee hyvin työtä saa varsin naisten ruoka-annosten lisäksi lisäannoksia. Saunassa käyn kerran viikossa, jolloin saan muuttaa puhtaat alusvaatteet. Vappuna meillä oli oikein suuret juhlat ja myös juhannuksena. Kuten tästä näette, pidetään minusta hyvää huolta. Toivottaen teille, Mummo, hyvää vointia ja terveyttä lopetan. Monin terveisin kasvattipoikanne

Veikko.

Sotamies Veikko Drufva, JR 10 1. patl. 3. kompp.

Viljam Kalmukoski, Kaustinen kk.

Hyvä kotiväki!

Monet terveiset sinne Suomeen teille kotia. Olen täällä Venäjällä, jonne jouduin sotavangiksi helmikuussa vaikeasti haavoittuneena. Olen ollut näihin saakka sairaalassa, mutta nyt olen täysin terve. Kyllä minä täältä vielä kotiin palaan, kun vaan siellä Suomessa ja ripeämmin on heidän nostettava kapinan lippu sotavankien sota- ja nälkähallin vastaan.

Matti.

Sotamies Matti Kalmukoski, JR 11 2. patl. 6. kompp.

Taavetti Tietäväinen.

Emäntä Aino Ruha, Parkkiman pysäkki, (O.L.)

Äiti hyvä!

Olen ollut sotavankina jo yli 5 kuukautta. Hyvin täällä on aika kulunut, sodan loppua ootellessa. Venäläisten kanssa on pärjälty oikein hyvin, paremmin kuin noiden röyhkeiden saksalaisten. Kun tämä kirottu sota loppuu, niin tapaamme kotona. Ei siis muuta kuin näkemiin.

Väinö.

Sotamies Väinö Ruha, JR 52 2. patl. 7. kompp.

Emäntä Anna Nissinen, Rantsila, Sipolan kylä.

Äiti hyvä!

Kesän kaunis tervehdykseni sinne kotikunnille täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä. Minulla on täällä työ miellyttävää, kuden verkkoja ja kalastelien. Ruoka ja sairashoito meillä on täysin tyydyttävää. Koti-ikävä vähän vaivaa. Toivon, että tämä sota pian loppuisi, että itse kukin pääsisi rakkaille kotikunnilleen.

Erkki.

Sotamies Erkki Nissinen, 15. Linnoituspataljoona.

Emäntä Laina Venäläinen, Juva, Maarala.

Laina hyvä!

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Jouduin elok. 4 p:nä venäläisen partion vangiksi. Voin täällä hyvin, ei minusta tarvitse huolehtia. Kun sota loppuu palaan terveenä luoksenne. Parhaat terveiset kaikille, mutta erikoisesti Sinulle, Liisalle, Kaleville ja Kaijalle!

Voikaa hyvin! Näkemiin!

Eero.

Stm. Eero Venäläinen, 11. erillinen työpatl. 9. kompp.

MITÄ SISILIAN SOTARETKEN PÄÄTTYMINEN MERKITSEE?

Sisilian sotaretki päättyi liittoutuneiden täydelliseen voittoon. Sotatoimien laajuutta Sisiliassa osoittaa se seikka, että saksalais-italialainen armeija menetti yksistään vankeina 135.000 miestä. Mutta pääasia on siinä, että nyt on lopullisesti haudattu taru jonkinlaisen „Euroopan linnoituksen“ olemassaolosta. Englantilais-amerikkalaiset joukot ovat osoittaneet, että Hitlerin joukoille voidaan antaa iskuja missä Euroopan osassa tahansa. Sisilian tapahtumat ovat toisen rintaman alkua Euroopassa. Rengas italialais-saksalaisen fascistisen leirin ympärillä kiristyy ja Hitler apureineen tullaan nujertamaan Punaisen armeijan ja sen liittolaisten yhteisin voimin.

PIIRITYSTILA NORJASSA

Norja on julistettu piiritystilaan.

Norjassa olevien saksalaisten miehitysjoukkojen komentajan kenraali Falkenhorstin päiväkäskyssä sanotaan, että suuri osa norjalaisia upseereita on paennut Norjasta taistellakseen Saksan armeijaa vastaan. Paljon upseereita kuuluu saksalais-vastaisiin maanalaisiin järjestöihin. Sen vuoksi Hitler on antanut määräyksen viedä kaikki norjalaiset upseerit Saksaan sotavankileirille.

Elokuun 16 päivänä Oslossa ammuttiin kaupungin poliisipäällikkö Gunnar Eelisson, kun hän ei täyttänyt saksalaisten käskyjä.

LAKKOJA ITALIASSA

Italian suurimmissa kaupungeissa Roomassa, Torinossa, Napolissa, Genuassa, Milanossa ja Firenzessä on puhjennut mielenosoituksia rauhan puolesta, lakkoja on kautta koko Italian. Italian ja Sveitsin välinen lennätin- ja puhelinyhteys on katkennut.

VIIMEINEN NÄYTÖS

Koska tämä kirottu sota loppuu? Ylläoleva kuva antaa tyhjentävän vastauksen tuohon kaikkien suomalaisten sotamiesten mieltä painavaan kysymykseen. Sota loppuu silloin, kun Suomen armeijassa osat vaihtuvat, kun sotahullut ja keljut viskaalit pannaan vuorostaan hoopoa huutamaan, ja sotamies katselee päältä ja nauraa.

Kuvassa näkyvät: oksalla ylimmällä Mannerheim, alempana Walden, Heinrichs ja Raappana.

„Silmäys tappion tielle“

„Karjalan Viestistä“ on hissun kissun kadonnut vakituinen katsaus „Silmäys voiton tielle“. „Karjalan Viestikin“ on siis huomannut, että sinne saksamannin ja sen kamraattien „voiton tielle“ ei ole enää mitään silmäilemistä — eikä tule!

Useat „Karjalan Viestin“ lukijat ovat lausuneet sen hartaan toivomuksen, että lehti alkaisi julkaista entisellä paikalla uutta ja ajankohtaisempaa katsausta „Silmäys tappion tielle“, jossa kerrotaisiin oikein reilusti totuus

sotatapahtumista: „totaalisten saksamannien kolmannen kesähyökäyksen surullisesta plörinäksimenosta sekä yhä jatkuvista tappioista ja käpälämäestä idässä ja lännessä. Aineistosta ei ole puutetta.

Eikä „Karjalan Viestin“ herra toimittajallakaan olisi suurta vaivaa muuttaa entistä otsikkonsa uudeksi. Se on näin yksinkertainen juttu:

tappion
Silmäys voiton tielle

SOTILAAN ÄÄNI

No 74
1943

RINTAMALEHTI

Lauantaina
elokuun 28 pnä

Punaisen armeijan eteneminen Ukrainassa jatkuu

HARKOV

Kun saksalaisten aikoinaan onnistui miehittää Harkov, niin he kaikkiin tavoin alleviivasivat tämän kaupungin merkitystä Neuvostoliiton koko eteläisen osan kaikkein tärkeimpänä strategisena solmukohtana. He kerssivat, että olivat saaneet käsiinsä avaimen koko Venäjän valloittamiseen.

Sitä vaivaisemmilla kuulostavat nyt, jolloin saksalaiset ovat menettäneet Harkovin, heidän epätoivoiset yrityksensä hämätä Harkovin luona kärsimänsä väkaran tappion merkitystä, esittäen sellaisessa valossa, näänkuin he olisivat itse „tyhmentäneet“ Harkovin, joka mukana heitä enää „kiinnosta“.

Todellisuudessa saksalaiset eivät aikoneetkaan lähteä Harkovista, sillä he edelleenkin ymmärtävät mainiosti, mitä tuon tärkeän kohdan menettäminen heille merkitsee. He pitivät Harkovista kiinni kynsin hampain, ja peittivät Harkoviin johtavat

teet ja sen edustalla olevat taistelukentät sotilaittensa ruumiilla. He olivat saaneet „johtajaltaan“ käskyn pitää puoliaan viimeisen saakka. Mutta sittenkin he olivat tappion.

Totta on, että Harkovissa ei muodostunut sellaista „mottia“ kuin muodostui Stalingradin osana viime talvena. Osan saksalaisista onnistui päästä livisemään karkuun saartorenkasta. He eivät olleet divisiooneja, vaan Punaisen armeijan hajallejoutuneiden divisioonien jätteitä. Saksalaisten kapälämäki Harkovista jonkinlaisena uro-

REIPPAITA YLILOIKKAREITA

Veljekset Rento ja Reino Vuoto

(Luekaa heidän kirjoituksensa „Miten me antauduimme vangeiksi“ siv. 2.)

TAISTELUT IDÄSSÄ

Miljoona miestä kaatuneina ja haavoittuneina

ovat saksalaiset menettäneet taisteluissa itärintamalla heinäkuun 5 päivän ja elokuun 20 päivän välisenä aikana.

Saksalaisten peräänlyminen Harkovista

länteen jatkuu. Punaisen armeijan joukko-osastot antavat edelleenkin tuhoisia iskuja perääntyvälle viholliselle. Paetessaan sekasorron vallassa, saksalaiset jättävät taistelukentille ja teitten varjalle suuren määrän aseistusta ja sotamateriaalia.

Ahtyrkan kaupungin valtaaminen

Elokuun 25 päivänä etenevät neuvostojoukot valtasivat Ahtyrkan kaupungin (100 kilometriä Harkovista luoteeseen).

(Jatkuu 2. siv.)

HARKOV

(Jatkoa 1. siv.)

työnä, joka suoritettiin saksalaisten sotamarsalkkojen "neurokkaiden suunnitelmien" mukaisesti, ovat tosiaankin nautrettavia. Saksalaiset saivat Harkovista käpälät allensa sen vuoksi, että Stalingradin haamu kammotti heitä.

Ymmärtääkseen pohjaan saakka Punaisen armeijan Harkovin luona saavuttaman suuren voiton merkityksen samoin kuin myöskin Orelin, Bielgorodin, Karatshevin ja Spas-Demenskin voittojen merkityksen, ei ole unohdettava sitä tosiasiaa, että kaikki nämä voitot on saavutettu Punaisen armeijan kesähyökkäyksessä, vaikka Punaisen armeijan piti saksalaisten laskujen mukaan kesällä peräntä.

Selkäsauna Harkovin luona ja useat muut suuret veriset tappiot, joita tänä kesänä on tuotettu "voittamattomille" Saksan miljoona-armeijoille, ovat havainnollisena varoituksena mannerheimiläisille anastajille. Ne antavat käsityksen siitä hirtävistä voimista, joka on syöksyvä niiden yli, jotka eivät arvaa lähteä hyvän sään aikana pois neuvostomaan kammaralta tahi antautua Punaisen armeijan vangeiksi.

Herrat raivostuvat

"Suomi on itsenäinen ja kansanvaltainen maa. Mutta voit sitä, joka uskalttaa olla eri mieltä Hitlerin kanssa. Hänet pannaan matalaksi".

Tuollainen on lyhyesti ja ytimekkäästi ilmaistuna Linkomiehen hallituksen äänenkannattajien nykyinen "järjenjuoksu".

"Uusi Suomi", "Karjala" y. m. hitleriläiset lehdet ovat nousseet takajaloilleen sen johdosta, että 33 eri puolueisiin lukeutuvaa huomattavaa asemassa olevaa henkilöä on lähettänyt presidentti Rydille kirjelmän, jossa he esittävät toivomuksia kurssin muutoksesta hallituksen politiikassa Suomen itsenäisyyden ja rauhan turvaamista koskevissa kysymyksissä.

MITEN ME ANTAUDUIMME VANGEIKSI

Laihian pitäjän Yrjälän kylästä kotoisin olevat veljekset Rento Johannes ja Reino August Vuoto, jotka palvelivat sotamiehinä JR 101:n 21. pataljoonan 3. komppanian 2. joukkueessa, kirjoittavat:

Me olemme aina olleet herrojen "Suur-Suomi"-seikkailua vastustajia. Olimme jo kauan sitten vakavasti päättäneet, että Hitlerin ja Mannerheimin puolesta ei tapella.

Punaisen armeijan puolelle siirtymisen valmistimme hyvin. Otimme selvää edessämme olleesta miinakentästä ja valitsimme ylitolopaikan. Kun heinäkuun 26 päivänä pääsimme yhdessä varmaan samalle pesäkkeelle, panimme aikeemme täytäntöön, vaikka olikin kirkas aamupäivä. Vartiovuoromme alkoi kello 8 aamulla. Valmiiksi katsomaamme tietä tulimme ryömien Punaisen armeijan puoleisille esteille, Kenttäkaiuttimessa saamiemme ohjeiden mukaisesti annoimme puna-armeijalaisille merkin valkoisella nenäliinalla. Sen jälkeen meillä ei ollut enää mitään vaikeutta, sillä nythän oli jo tie selvä.

Puna-armeijalaiset ottivat meidät hyvin vastaan.

Kun meidän ryhmämme alikersantti Heinämaa ja sotamies Hautaniemi tulivat joku aika sitten Punaisen armeijan puolelle, selittivät pataljoonan herrat, että se on muka viinan ansiota. Mutta mitä ne nyt sanovat, kun mekin tulimme tälle puolelle ja kun koko komppania tietää, että Vuoton veljekset eivät ole koskaan maistaneetkaan viinaa, eikä edes tupakkaa polttaneet.

No, sanokoot he mitä tahansa. Totuus on kuitenkin se, että me emme tahtoneet olla Mannerheimin rosvoaikkeitten täyttäjinä ja siksi siirryimme tälle puolelle. Kehoitamme toisiakin seuraamaan esimerkkiämme. Se maksaa vaivan. Rintamalinjan yli tuleminen on helppo juttu, kun hiukan ajattelee ja valmisteele edeltä. Yliolikkari on täällä etuoikeutetussa asemassa. Ruokaa on riittämiin eikä työ tapa. Saimme kumpikin sellaisen "yliolikkarin passin", jolla varmasti pärjäämme hyvin sodan loppuun asti.

Rento ja Reino Vuoto.

Tuollainen sekaantumisen hallituksen asioihin

on outoa, se on sietämätöntä! Sähisee "Uusi Suomi" raivostuneena. Hallituksen politiikassa ei ole mitään muuttamista, hallitus ei kaipaa kenenkään neuvvoja! Huutaa "Karjala" sapeksaasti, suu viheriässä vaahdossa, syytäen julmia uhkauksia kirjelmän allekirjoittajia kohtaan.

Kirjelmän allekirjoittajat eivät ole tavallisia kuolevaisia, vaan hallituspuolueisiin lukeutuvia silmäntekeviä. He näkevät, että Linkomiehen hallituksen "suora ja selvä tie" vie Suomen kansan päistikkäa samaan perikatoon yhdessä Hitlerin kanssa, jos ei kurssia muuteta. Romahduksen pelko pakottaa heidät esittämään eräitä kainoja toivomuksia. Mutta sekin on jo liikaa niin sano-

tussa "kansanvaltaisessa" Suomessa!

Humoristisin puoli tässä jutussa lieenee siinä, että "Uusi Suomi" ja "Karjala" sadatellesaan kirjelmän allekirjoittajia ja syytäessään tulta ja tulikiveä kaikkien toisinajattelevien ja tyytymättömien niskaan, inttävät samassa hengenvedossa, että "Suomen kansa on muka yksimielisempää kuin koskaan ennen!"

"Uuden Suomen" ja "Karjalan" huonosti hillityt raivonpurkaukset kirjelmän allekirjoittajia kohtaan osoittavat, että yksimielisyyttä ei todellisuudessa ole edes hallituspuolueitten sisällä.

Niin kainoja kuin 33 toimihenkilön kirjelmässä esitetyt toivomukset lienevätkin, on niiden esittäminen sittenkin merkittävä

Sotavankien kirjeitä kotiin

Neuvostoliitossa olevien suomalaisten sotavankien pyynnöstä julkaisemme heidän kirjeitään kotiinsa. Pyydämme lukijoita lähettämään kirjeet niissä mainituilla osoitteilla edelleen.

Emäntä Hilma Kumpulainen, Iisalmi, Salahmi.

Tervehdys Mummulle!

Tervehdykseni täältä Venäjältä, jossa olen sotavankina. Olen ollut terveenä koko ajan. Kohtelu on hyvä. Ruokaa saan kolme kertaa päivässä. Heti aamulla herätyksen jälkeen pääsemme ruokailemaan, jolloin meille annetaan keittoa, leipää, lihaa, sokeria ja kahvia. Päivällinen on hyvä ja voimakas ja illalla saadaan hyvää puuroa, joten ei ole nälkä. Töissä käyn 8 tuntia päivässä, joten ei täällä ole työpäivä jatkunut, vaikka onkin sota. Kun tekee hyvin työtä saa varsin naisten ruoka-annosten lisäksi lisäannoksia. Saunassa käyn kerran viikossa, jolloin saan muuttaa puhtaat alusvaatteet. Vappuna meillä oli oikein suuret juhlat ja myös juhannuksena. Kuten tästä näette, pidetään minusta hyvää huolta. Toivottaen teille, Mummo, hyvää vointia ja terveyttä lopetan. Monin terveisin kasvattipoikanne

SOTAVANKIEN NIMIÄ

EI JULKAISTA

ILMAN HEIDÄN

SUOSTUMUSTAAN

Se on selvä merkki alkaneesta hajaannuksesta mannermaisten sotapuolueitten leijasta.

Mutta muistettava on, että sotaa ei paranneta eikä sotaa lopeteta minkäänlaisilla kirjelmilla eikä hurskailla toivomuksilla, vaan ainoastaan kansankokojen ja sotilaiden joukko-

suostumalla saksalaishätyrien voimalla. Mitä enemmän Suomen armeijan sotilaat haluavat päästä pois rintamalta rauhan tuihin, sitä nopeammin ja ripeämmin on heidän nostettava kapinan lippu sotavankien sota- ja nälkähallin vastaan.

Taavetti Tietäväinen.

Emäntä Aino Ruha, Parkkiman pysäkki, (O.L.)

Äiti hyvä!

Olen ollut sotavankina jo yli 5 kuukautta. Hyvin täällä on aika kulunut, sodan loppua ootellessa. Venäläisten kanssa on pärjälty oikein hyvin, paremmin kuin noiden röyhkeiden saksalaisten. Kun tämä kirottu sota loppuu, niin tapaamme kotona. Ei siis muuta kuin näkemiin

Väinö.

Sotamies Väinö Ruha, JR 52 2. patl. 7. kompp.

Emäntä Anna Nissinen, Rantsila, Sipolan kylä.

Äiti hyvä!

Kesän kaunis tervehdykseni sinne kotikunmaille täältä Neuvostoliitosta sotavankileiriltä. Minulla on täällä työ miellyttävää, kuden verkkoja ja kalastelien. Ruoka ja sairashoito meillä on täysin tyydyttävää. Koti-ikävä vähän vaivaa. Toivon, että tämä sota pian loppuisi, että itse kukin pääsisi rakkaille kotikunmailleen.

Erkki.

Sotamies Erkki Nissinen, 15. Linnoituspataljoona.

Emäntä Laina Venäläinen, Juva, Maarala.

Laina hyvä!

Terveiseni täältä Neuvostoliitosta. Jouduin elok. 4 p:nä venäläisen partion vangiksi. Voin täällä hyvin, ei minusta tarvitse huolehtia. Kun sota loppuu palaan terveenä luoksenne. Parhaat terveiset kaikille, mutta erikoisesti Sinulle, Liisalle, Kaleville ja Kaijalle!

Voikaa hyvin! Näkemiin!

Eero.

Stm. Eero Venäläinen, 11. erillinen työpatl. 9. kompp.

Veikko.

Sotamies Veikko Drufva, JR 10 1. patl. 3. kompp.

Viljam Kalmukoski, Kaustinen kk.

Hyvä kotiväki!

Monet terveiset sinne Suomeen teille kotia. Olen täällä Venäjällä, jonne jouduin sotavangiksi helmikuussa vaikeasti haavoittuneena. Olen ollut näihin saakka sairaalassa, mutta nyt olen täysin terve. Kyllä minä täältä vielä kotiin palaan, kun vaan siellä Suomessa ymmärrettäisiin lopettaa sota. Monin terveisin ja näkemiin

Matti.

Sotamies Matti Kalmukoski, JR 11 2. patl. 6. kompp.

PALJAS VILKKAA

Sotavangit kertovat Suomen armeijan sotilaiden vaate-
tuksesta

Vaatetilanne rintamalla on kelju. Riekale lyö riekaletta. Uusia vaatteita ei saa. JR 101 21. pataljoonan 3. komppaniaan saatiin viime talvena ainoastaan kolmet housut ja yksi asetakki uusia ja niissäkin oli kangas niin haurasta, että sormen pukasi läpi ilman mitään vaivaa. Sen kehuttavampi ei ole tilanne JR 11:ssä. Tämän rykmentin huoltoupseeri, majuri Marna vastasi pojille, kun he valittivat kampeitten huonoutta: „En voi sille mitään. Varastot ovat tyhjiä. On niin tiukka aika, ettei mitään saa”.

Jalkineiden tilanne on viheliäinen. Monen pojan saappaat ja pieksut „irvistävät”. Nankaa ei riitä edes sotamiesten jalkineiden kunnostamiseen, vaikka siviili-
väestölle selitetään, että sen täytyy kävellä paljasjaloin tai paperi- ja puukengissa, koska kaikki nahka muka menee armeijalle.

Mille armeijalle? Saksanpa armeijalle tietenkin, koska sitä Suomen armeijassa ei näe. Sinne saksmannin kitaanhan ne menevät muutkin karkjalouden tuotteet.

Sotamiehet

Sulo Hautamäki, JR 101

21. patl.

Veikko Ruokasalo, JR 11

1. patl.

Joukkokarkuruutta Italian armeijasta

Tuhannet sotilaat ovat karanneet Italian armeijasta. Keski- ja etelä-Italian tiet ovat tulvil-
laan karkulaisia ja useat heistä osoittavat avoimesti vihamielisyyttään saksalaisille sotilaille, joita kuljetetaan pohjoiseen. Sodanvastaisia mielenosoituksia tapahtuu nykyään sekä pohjoisessa että Italian keskiosissa.

MIELIALA LASKEE
saksalaisissa joukko-osas-
toissa Norjassa

„Norges Nytt”-lehti tiedottaa, että Norjassa olevien saksalais-
ten miehitysjoukkojen keskuu-
dessa on havaittavissa mielialan
laskua ja kurin höltymistä. So-
tilaat puhuvat usein, että he
heittävät aseensa pois, jos Nor-
jassa syntyy sotatoimia. Eräs
saksalainen kapteeni joutui van-
kilaan sen vuoksi, että hän lau-
sui avoimesti epäilyksensä Sak-
san voitosta.

Unkarilaisia varoitetaan

Käydessään pommittamassa
Wiener-Neustadtia Itävallassa
liittoutuneiden lentokoneet ovat
heittäneet Unkarin pääkaupun-
kiin Budapestiin lentolehtisiä,
joissa sanotaan, että kaupunki
voi tulla pommituksen kohteek-
si millä hetkellä tahansa, sillä
suuria Saksan hyväksi työsken-
televiä sotatehtaita on kaupun-
gin ympäristössä.

„Teidän hallituksenne, sano-
taan lentolehtisissä, on muut-
tanut Unkarin Saksan arsenaaliksi.
Unkarin kansan on tehtävä
valinta: joko se ei salli maa-
taan käytettävän saksalaisten so-
tatukikohtana tahi alistuu hävi-
tykseen”.

Tanskassa saksalaisvastai-
sia mielenosoituksia

Hitleriläinen käskynhaltija
Tanskassa Best on esittänyt
Tanskan hallitukselle uhkavaa-
timuksen, että niiden tanska-
laisten jutut, joita syytetään
sabotaashiteoista, on käsiteltävä
saksalaisissa eikä tanskalaisissa
tuomioistuimissa. Kun tieto
tuosta uhkavaatimuksesta levisi
Tanskan kansan laajojen jouk-
kojen keskuuteen, syntyi maassa
suurta tyytymättömyyttä. Useis-
sa paikoissa on tapahtunut veri-
siä yhteenottoja väestön ja hit-
leriläisten välillä. Maa on julis-
tettu poikkeustilaan. Tilanteen
kärjistymisen vuoksi Best on
kutsunut Kööpenhaminaan kaikki
Tanskan fascistipuolueen jäse-
net. Vastalauseaalto berliiniläis-
tä uhkavaatimusta vastaan on
niin suuri, että Tanskan halli-
tuskaan ei ole ryhtynyt pane-
maan täytäntöön saksalaisten
vaatimusta.

Meni väärään
paikkaan

Suomalaiset rintamamiehet on-
tehteen sen havainnon, että henki-
vakuutusasiamiehet ovat sodan-
kana tulleet hyvin vaukkoiksi.

Ne kaihtavat ja kiertävät rintam-
mamiestä jo kaukaa. Sotami-
en Montonen, joka lomalla ollessa
oli urhaan koettanut tavoitella
henkivakuutusasiamista, pää-
kääntyi suoraan Henkivakuutus-
O.Y. „Suomen” pääkonttoriin
Helsingissä. Hänen onnistu-
kaan katkerissa taisteluissa ha-
viekkaudella päästä erään mö-
mahaisen viskaalin puolelle. Sot-
mies Montonen esitti asia-
hän halusi vakuuttaa henke-
Kun möhömaha sai kuulla, et-
Montonen ei ollut mikään koir-
lotta eikä suojeluskuntalaisi-
senari, vaan tavallinen rintam-
mies, ajoi hän Montosen ul-
ovesta karjaisten:

— Te olette tullut vä-
rään paikkaan. Menk-
hautaustoimistoon!

Pommitusten jäljet Sak-
sassa

Englannin ilmavoimat pom-
mittavat yötä päivää Saksan suu-
kaupunkeja ja sotateollisuuskes-
kuksia.

Monet Kruppin tehtaat Essen-
issä, sotatehtaat Mannheimissa,
laivatelakat Hampurissa, suu-
tehtaat Duisburgissa, „Oppel-
tehtaat Mainzissa ja kymmeniä
muut ovat raunioina.

Englantilaisten pommitusten
suoranaisena tuloksena Ruhrin
alueen teollisuustuotanto on la-
kenut kolmannella osalla. Suu-
salaisten on ollut pakko et-
kuoida suuria tehtaita länsi-Sak-
sasta itään. Puoli miljoonaa
Hampurin asukasta asuu tällä
alla. Berliinin väestöä evakuo-
idaan kiireesti Itä-Saksaan.

SOTILAAN ÄÄNI

RINTAMALEHTI

Keski-
viikkona
syyskuun 1 pnäSAKSALAISET PERÄNTYVÄT
ASOVAN MEREN RANNALLAKIN

TAGANROG

Vallattuaan elokuun 23 pnä
HARKOVIN, koko Neuvostoli-
iton eteläisen osan tärkeimmän
rautatietokeskuksen, on Punainen
armeija saavuttanut uuden suu-
ren voiton. Elokuun 30 pnä ete-
lirintaman joukot valloittivat
saksalaisilta takaisin Asovan me-
ren rannalla sijaitsevan TAGAN-
ROGIN tärkeän kaupungin, lyö-
pään katkerissa taisteluissa ha-
viele saksalaiset joukot.

Tämä uusi voitto saavutettiin
Punaisen armeijan ratsujoukko-
jen ja mekanisoitujen joukkoyh-
telmien tunkeuduttua rohkealla
tärkeällä vihollisjoukkojen se-
nari.

Kuten Neuvostoliiton Tiedoi-
ustoimisto ilmoittaa, on Tagan-
rogin luona hajallelyödyn saks-
alaisen armeijaryhmän jätteet
saarrettu ja niiden tuhoaminen
on käynnissä. Tämä tieto osoit-
taa valheeksi sen Saksan pää-
majan naurettavan väitteen, että
saksalaiset muka „tyhjensivät”
Taganrogin neuvostojoukkojen
huomaamatta.

Saksan armeijan kolmannen
esähyökkäyksen myttyynmeno,
Orelin, Bielgorodin ja Harkovin
rautaukset, Punaisen armeijan
voimakas eteneminen Ukrainas-
sa ja neuvostojoukkojen uusi
voitto Taganrogin luona puhuu
selvää kieltä siitä, että Hitlerin
armeija kulkee varmaa perika-
naan kohti.

Yhdessä hitleriläisten kanssa
Hannenheimin armeijan sotilaat,
jotka eivät osaa ajoissa poistua
karjalasta, vaan jatkavat epätoi-
oista sotaansa suurta Neuvos-
toimistoa vastaan.

KAKSI UUTTA LÄPIMURTOA

Neuvostoliiton Tiedotustoimiston operatiivisesta tiedonannosta
elokuun 31 päivästä

Joku päivä sitten Länsirintaman joukot siirtyivät hyökkäyk-
seen Smolenskin suunnalla ja murrettuaan vihollisen lujasti lin-
noitetun puolustuslinjan 50 kilometriä leveällä rintamalla, eteni-
vät 15—30 kilometriä. Elokuun 30 päivänä meidän joukkomme
valloittivat Jelnjan kaupungin, joka on tärkeä puolustustukikohta
Smolenskin suunnalla. Neljän päivän taisteluiden aikana meidän
joukkomme ovat vallanneet yli 170 paikkakuntaa.

Joku päivä sitten myöskin Keskirintaman joukot murtivat vi-
hollisen lujasti linnoitetun vyöhykkeen Sevskinseudulla 100 ki-
lometrin leveydeltä sekä kehittären pontevasti hyökkäystään, ete-
nivät 60 kilometriä tullen pohjois-Ukrainan alueelle. Eilen meidän
joukkomme valloittivat Gluhovin ja Rylskin kaupungit. Viiden
päivän taisteluiden aikana meidän joukkomme ovat vapauttaneet
saksalaisista anastajista yli 200 paikkakuntaa.

Rooseveltin puheesta

Puheessaan Kanadan eduskunnan jäsenille Quebecissa
pidettyjen sotaneuvottelujen jälkeen Yhdysvaltain presi-
denti Roosevelt lausui:

„Me olemme keskustelleet rakentavassa mielessä yhteisistä
päämääristämme tässä sodassa, päätöksestämme saada voitto mah-
dollisimman lyhyessä ajassa ja meidän yhteistyöstämme suurten ja
urhoollisesti taistelevien liittolaistemme kanssa”.

Roosevelt sanoi, ettei hän voi paljastaa päätöksiä, joita liittou-
tuneet ovat tehneet, ja että nuo salaiset tiedot tullaan lähiaikana
esittämään Saksalle, Italialle ja Japanille „sillä ainoalla kie-
lellä, jota niiden turmeltunut järki näyttää ymmärtävän”.

„Jos Hitler ja hänen kenraalinsa”, sanoi presidentti edelleen,
„tietäisivät meidän suunnitelmamme, niin he tajuaisivat, että heidän
on edullisempi antautua nyt kuin myöhemmin”.

Roosevelt sanoi, että viholliset tekevät epätoivoisia yrityksiä
esittääkseen Quebecin neuvottelun tarkoituksen ja päätökset val-
heellisessa valossa. He yrittävät yhä vieläkin erottaa toisistaan ja
valloittaa puolelleen liittoutuneita, jotka kieltäytyvät sekä eroa-
masta toisistaan että tulehasta valloitetuiksi.